VI. évfolyam, 5. szám 1950 január 26

Ludas Matyi

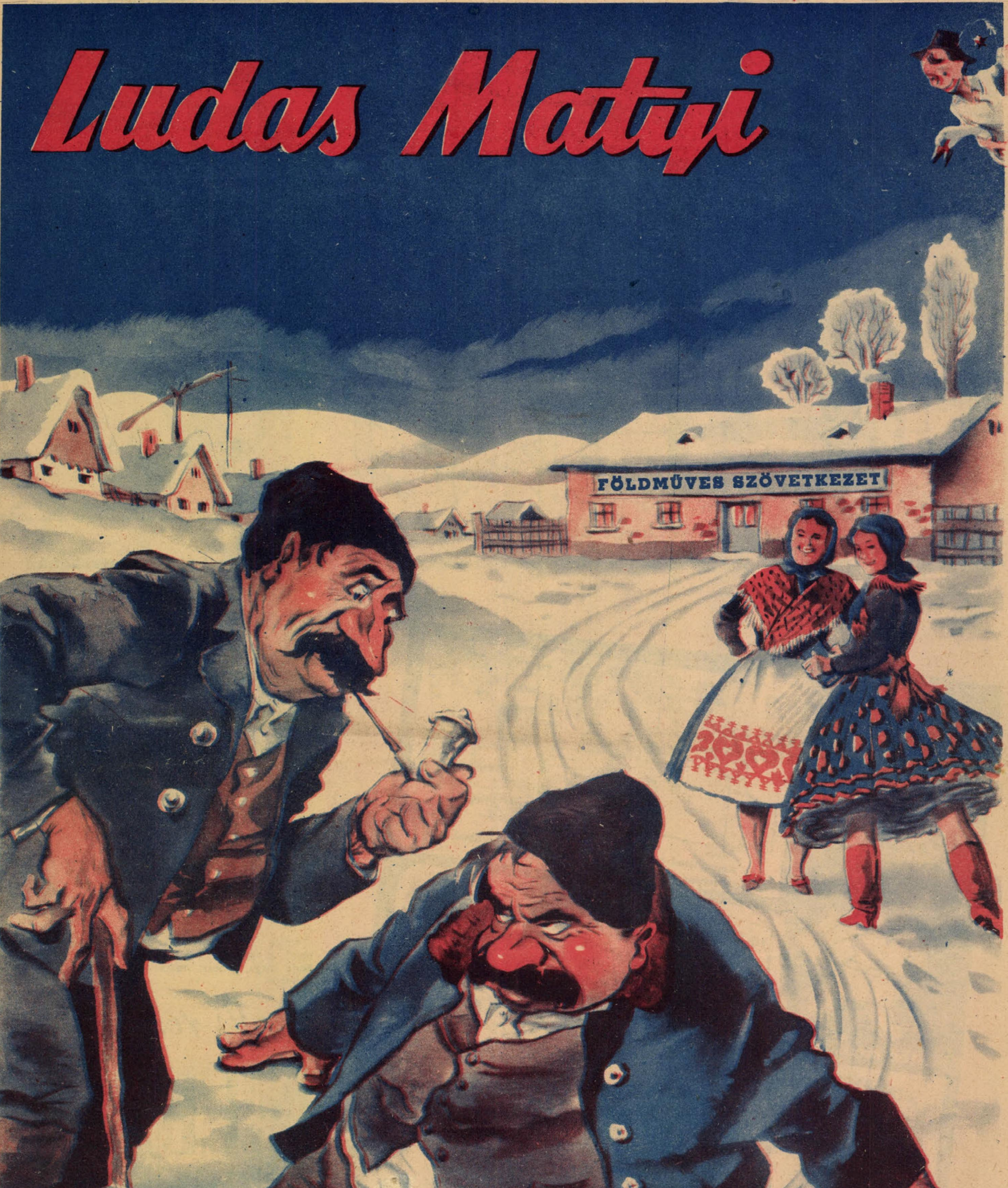
FÖLDMÜVES SZÖVETKEZET
PÁLYIJENŐ

70 fillér

— Hajszál híján bekerültem a Földműves Szövetkezetbe!
— És min hiúsult meg?
— Azon, hogy kidobtak.

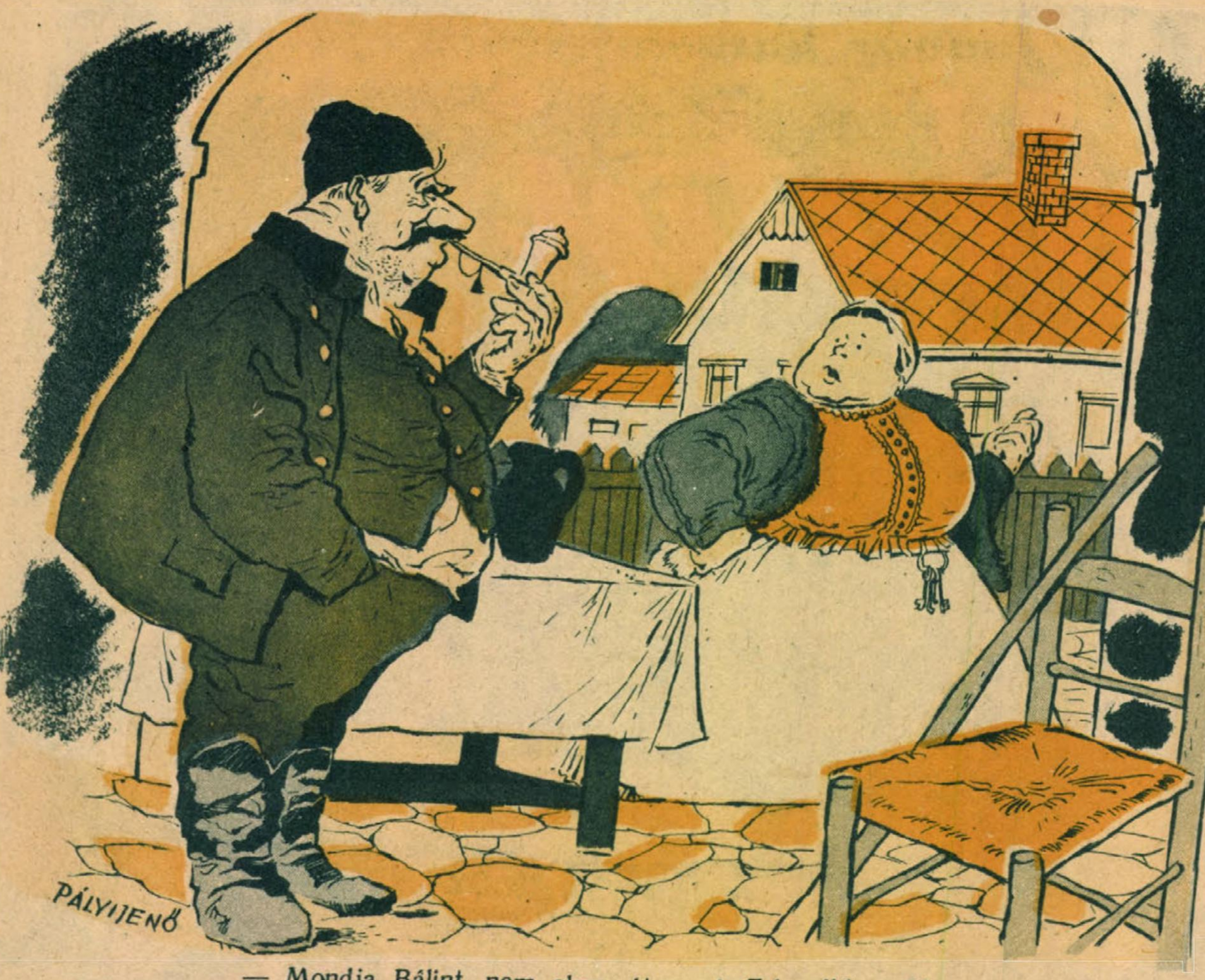

— Mondja Bálint, nem akar átmenni Zsirosékhoz ide a szomszédba? Azt mondják, remek rémhíreik vannak.

— Ugyan már Zsófi! Rémhírekért nem kell nekem a szomszédba menni!

Megoldás

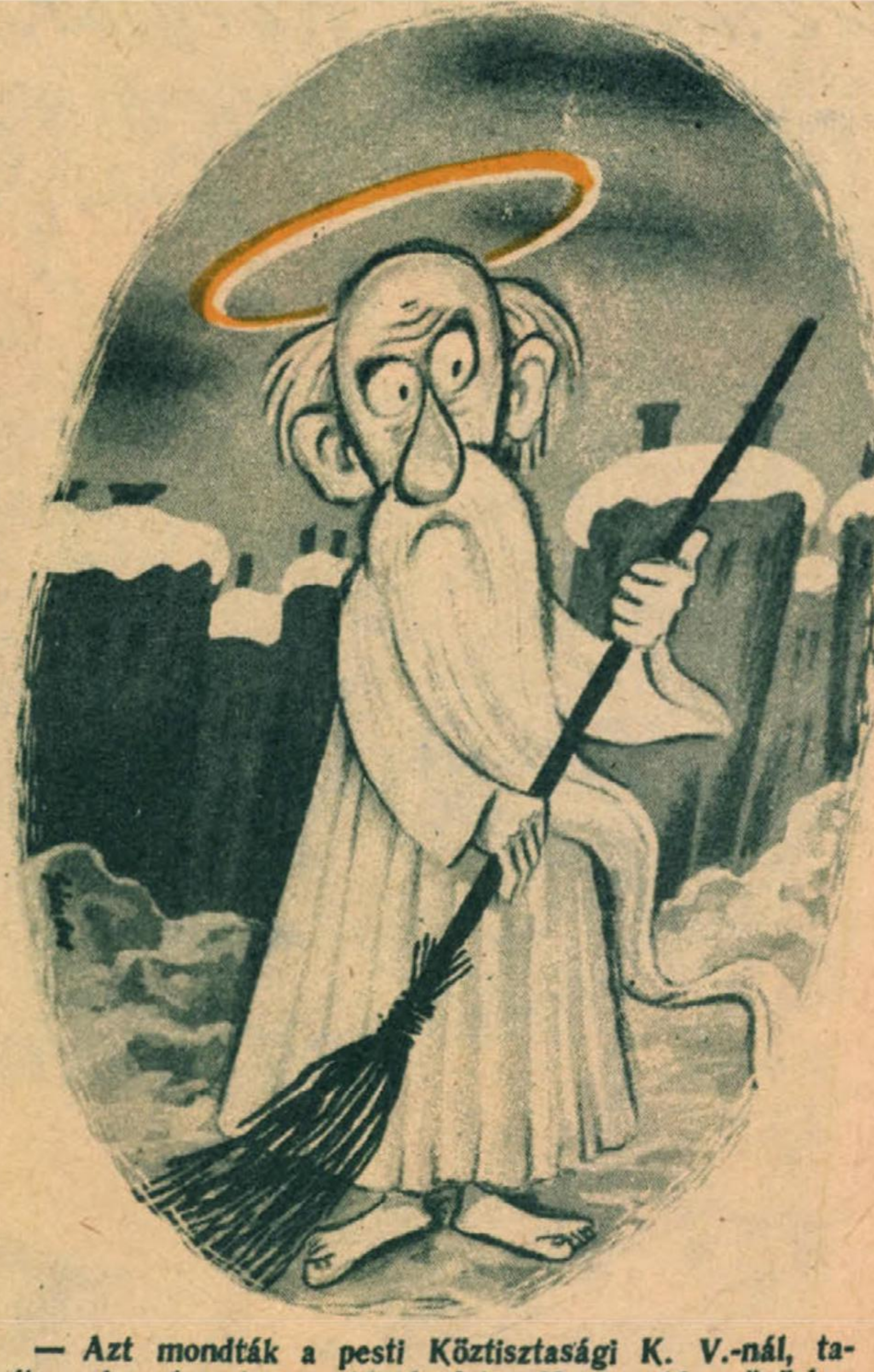

— Azt mondták a pesti Köztisztasági K. V.-nál, takarítsa el a havat az, aki elszórta. Most aztán söpörhetek…

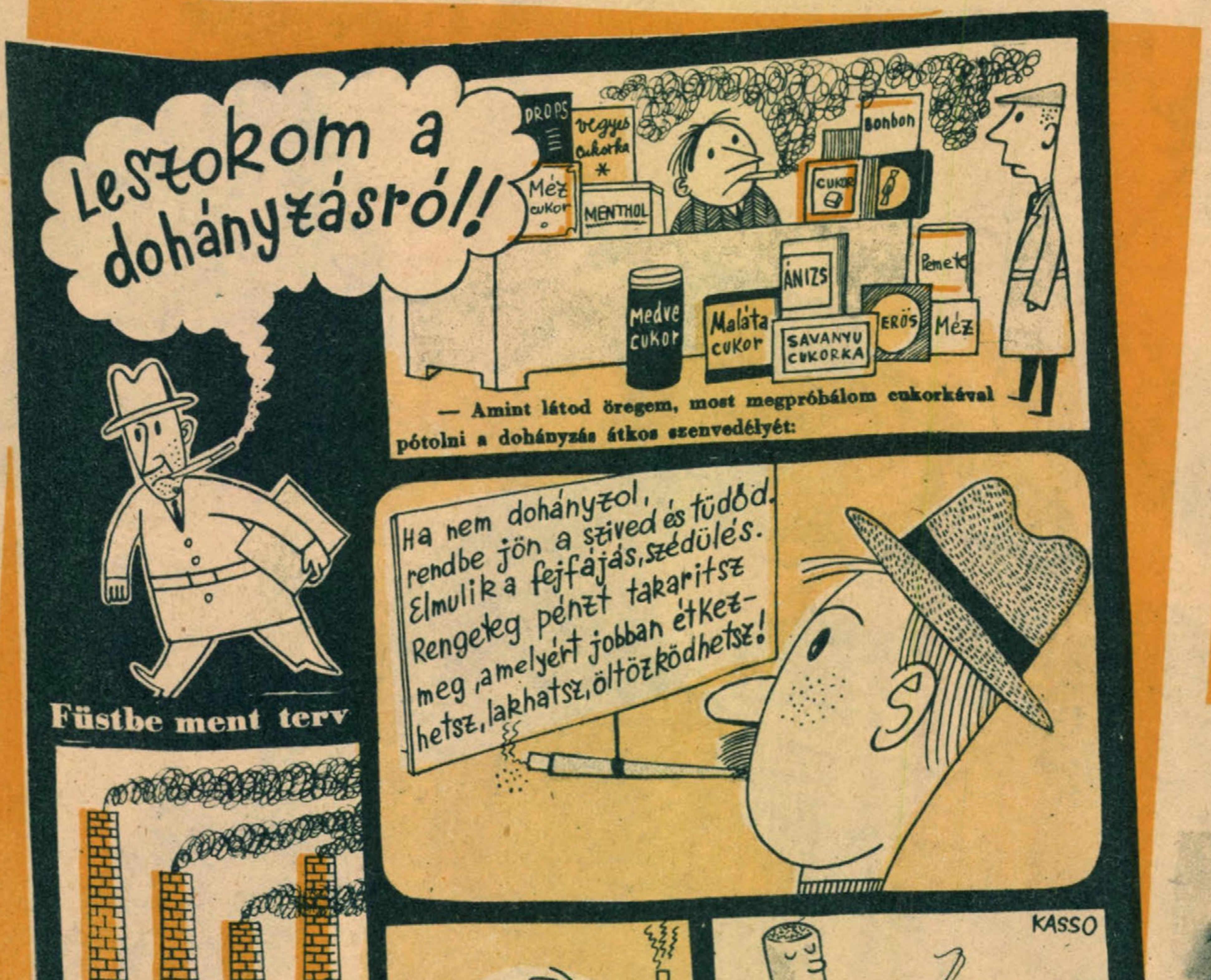
Leszokom a dohányzásról!
DROPS
Vegyes cukorka
Méz cukor
MENTHOL
Bonbon
CUKOR
ÁNIZS
Pemetе
Medve cukor
Maláta cukor
SAVANYU CUKORKA
ERŐS
Méz
Ha nem dohányzol, rendbe jön a szíved és tüdőd. Elmulik a fejfájás, szédülés. Rengeteg pénzt takarítsz meg, amelyért jobban étkezhetsz, lakhatsz, öltözködhetsz!
KASSO

Füstbe ment terv

— Amint látod öregem, most megpróbálom cukorkával pótolni a dohányzás átkos szenvedélyét:

— Ezen a környéken a legnehezebb végigmennem úgy, hogy ne gondoljak a cigarettára.

Ravasz szipka azok számára, akik strucсpolitikát folytatnak és szeretik önmagukat ámítani.

— Feladom! Győztél!

Ez történt Olaszországban

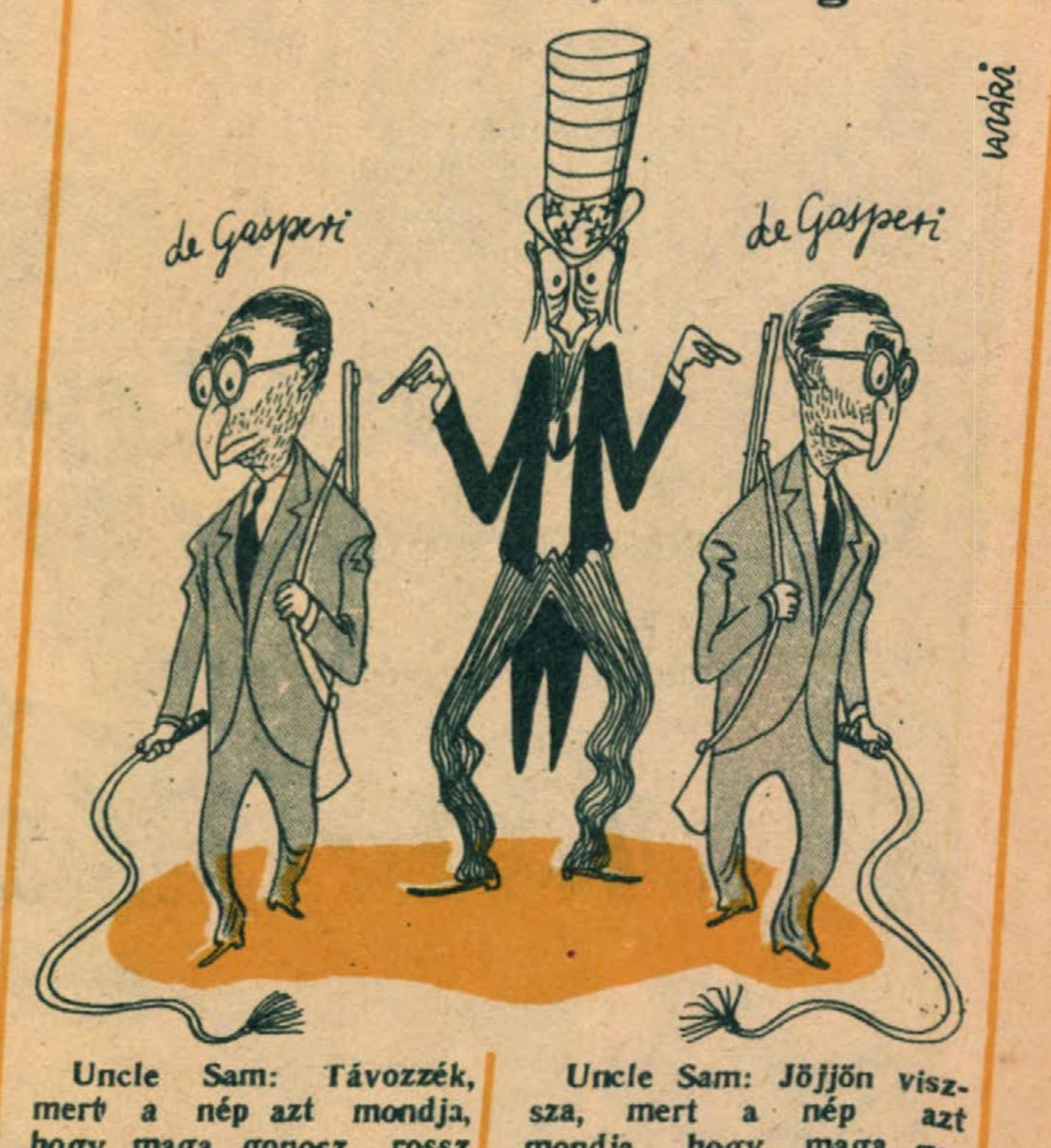
de Gasperi
de Gasperi
Vasvári

Uncle Sam: Távozzék, mert a nép azt mondja, hogy maga gonosz, rossz politikus.	Uncle Sam: Jöjjön vissza, mert a nép azt mondja, hogy maga gonosz, rossz politikus.

Új rendelet

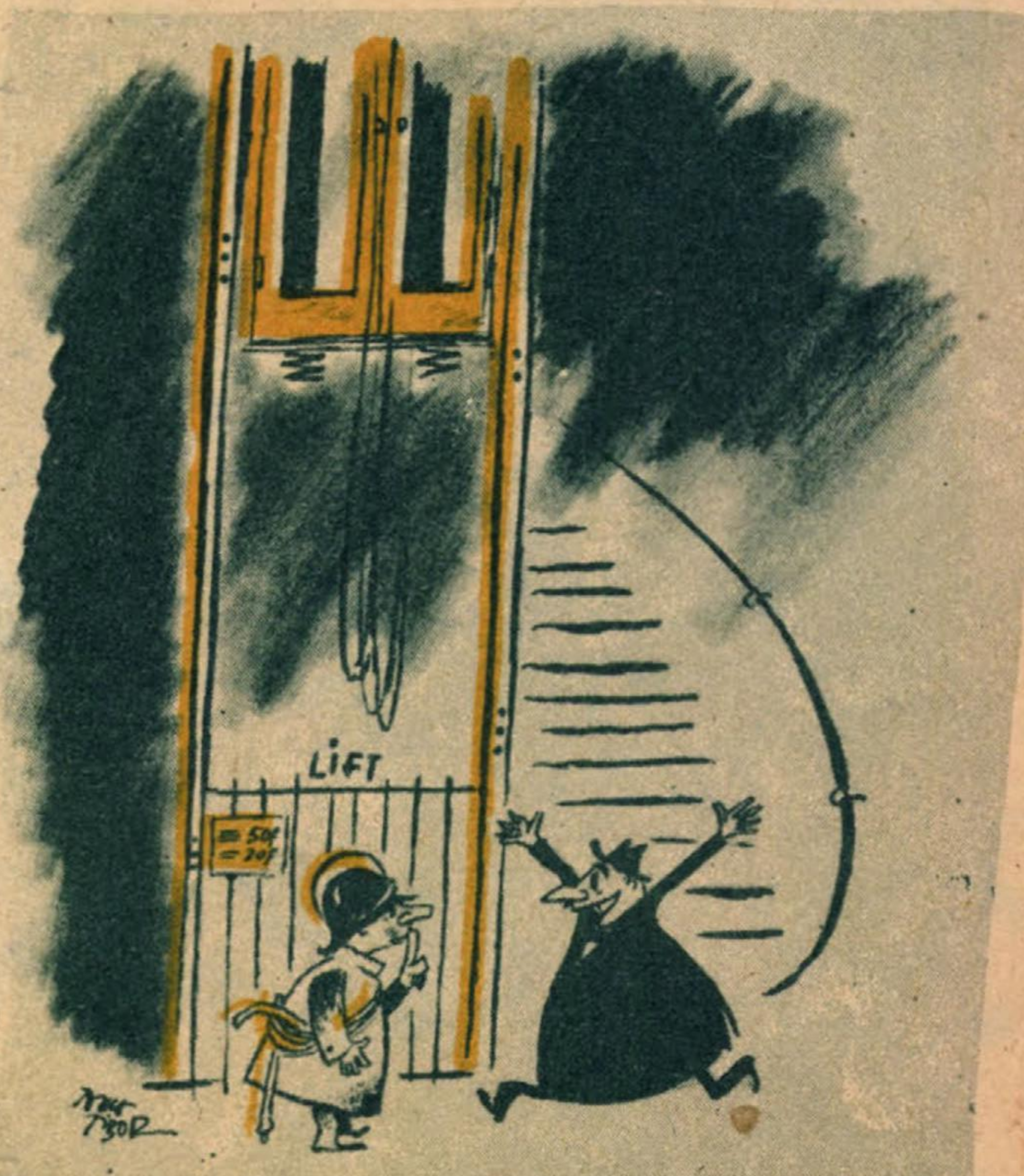

— Jé, Balambérkám, nem is tudtam, hogy maga tűzoltó lett!

— Pszt, link az egész! A tűzoltók ingyen mehetnek a liften.

De csak egy fröccsöt!

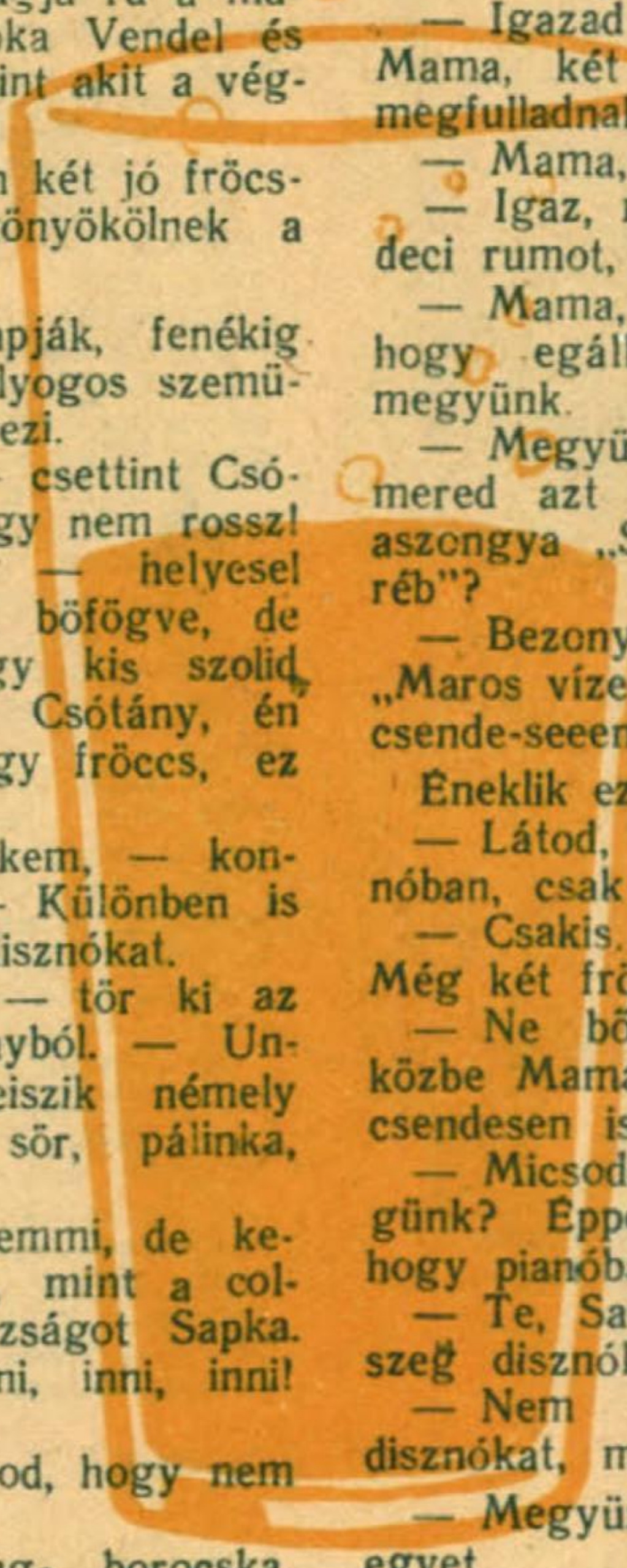

A „Kisüstihez” címzett majomtejmérés előtt megáll két állampolgár s rövid tanakodás után belibbennek a söntésbe.

Bent az egyik, bizonyos Csótány Jakab odasúgja a másiknak:

— De csak egy fröccsöt iszunk!, — s közben szolidan csuklik, mint aki már torkán érzi a lőrét.

— Csakis. — vágja rá a másik, bizonyos Sapka Vendel és nyúl a zsebébe, mint akit a végzet vezet.

— Mama! Adjon két jó fröccsöt! — és rákönyökölnek a pultra.

Az italt megkapják, fenékig leszopják, míg hályogos szemüket édes kéj nedvezi.

— Azannyát! — csettint Csótány. — Tudod, hogy nem rossz!

— Príma ital, — helyesel Sapka is, finoman böfögve, de hozzátesz még egy kis szolid dumát: — Tudod, Csótány, én szolidan iszom, egy fröccs, ez az elvem.

— Akárcsak nekem, — kontráz a partner. — Különben is utálom a részeg disznókat.

— Jól mondod, — tör ki az egyetértés Csótányból. — Undorító, mit összeiszik némely aljaember. Bor, sör, pálinka, rum, brrr . . .

— Igy vízzel semmi, de keverni? Összeesnek, mint a colstok, — tesz igazságot Sapka.

— Szörnyű! Inni, inni, inni! Mi van benne jó?

— Szörnyű! Tudod, hogy nem rossz ez a bor?

— Jó kis gyenge borocska. Mi lenne, ha innánk még eggyel? A kettő nem tesz ki egyet.

— Na jó, kivételesen. De ez lesz az utolsó.

— Világos! Mama, még két fröccsöt!

— Te, Csótány, azért a pénzért le is ülhetünk.

— Valóban, egy a fizetés. Bár arra a pár percre, míg itt vagyunk.

— Igazad van. — Ej, de jólesik ülni. Igy még a bor is másképp csúszik.

— Mama! Két doboz kvárglit, meg halat! Arra legalább lehet inni.

— Mama! Két féldecit a hal előtt!

— Hű, te, erre a halra irtó ihatnékom van.

— Látod, mondtam, hogy inkább menjünk, mint együnk.

— Igazad van, mit iszol? Mama, két jó fröccsöt, mert megfulladnak a halak.

— Mama, inkább sört!

— Igaz, meg a sörbe két féldeci rumot, aztán megyünk.

— Mama, újból a rundot, hogy egálba jöjjünk. Aztán megyünk.

— Megyünk. Te Csótány, ismered azt a kis nótát, hogy aszongya „Sárga rigó, kan veréb”?

— Bezony, meg aztat, hogy „Maros vize folyik csendesen, de csende-seeen”.

Éneklik ezt is, azt is, amazt is.

— Látod, így szeretem, pianóban, csak pianóban.

— Csakis. Mama! Mamaaaa! Még két fröccsöt!

— Ne bőgjetek, — motyog közbe Mama, — meghallom én csendesen is.

— Micsoda? Hogy mi bőgünk? Éppen most mondom, hogy pianóban.

— Te, Sapka, itt valami részeg disznókról beszélnek.

— Nem szeretem a részeg disznókat, menjünk.

— Megyünk. Csak még egyet.

— Csak még egy féldecit.

— Csak még egy sört, meg bele rumot és pálinkát.

— Mi? Mi? Hogy nem szolgál ki a Mama?

— Kedves Mamaaaa (hukk), ne tévesszen össze holmi részeg disznókkal (hukk), csak még egy-egy fröccsöt (hukk), aztán úgy eltűnünk, mint a huzat.

Nagy S. József

— A francia miniszterek olyanok, mint a galambok.

— ? ? ?

— Hol az egyik repül, hol a másik.

A katona közbeszól

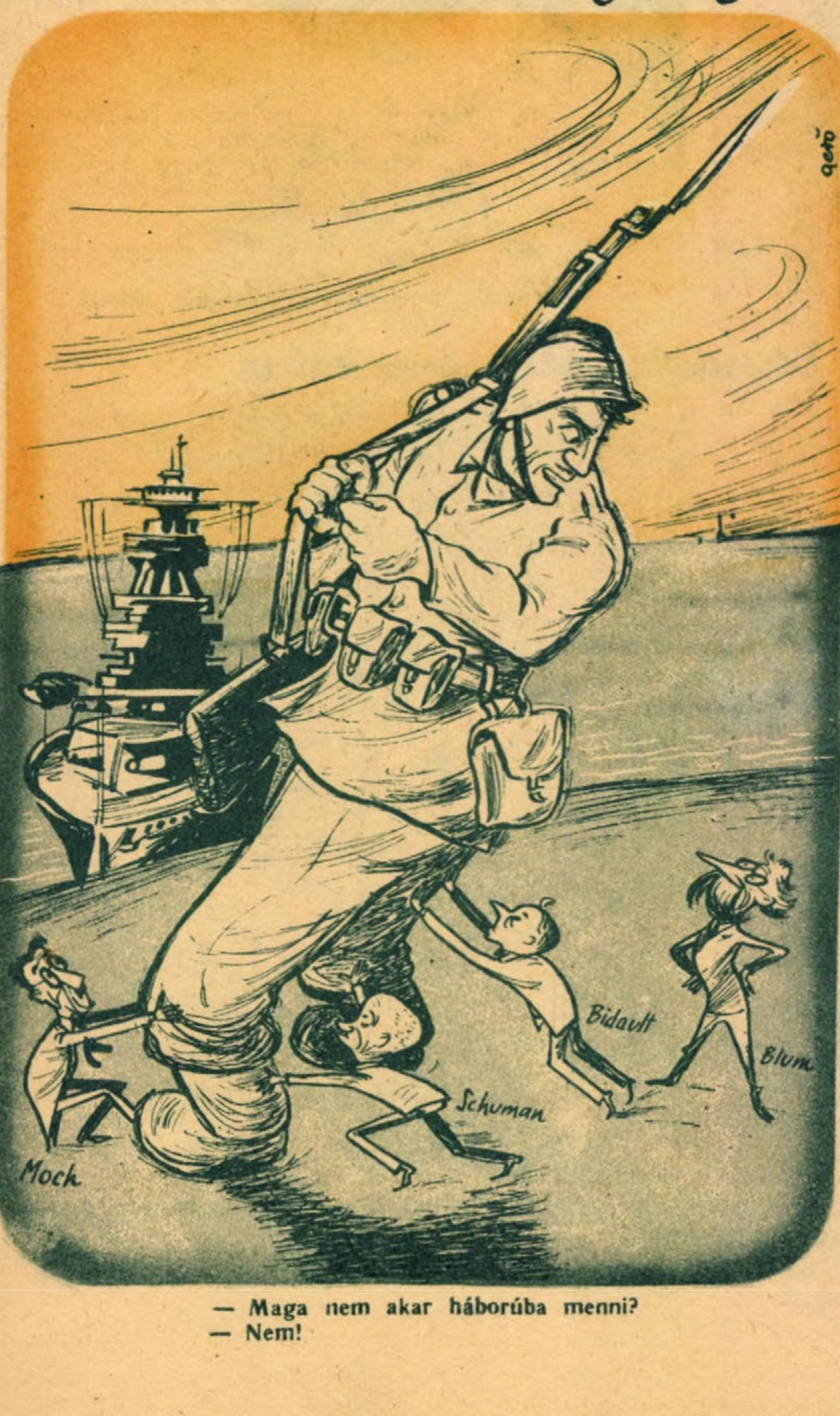

— Maga nem akar háborúba menni?
— Nem!

Január huszonegyedike falun

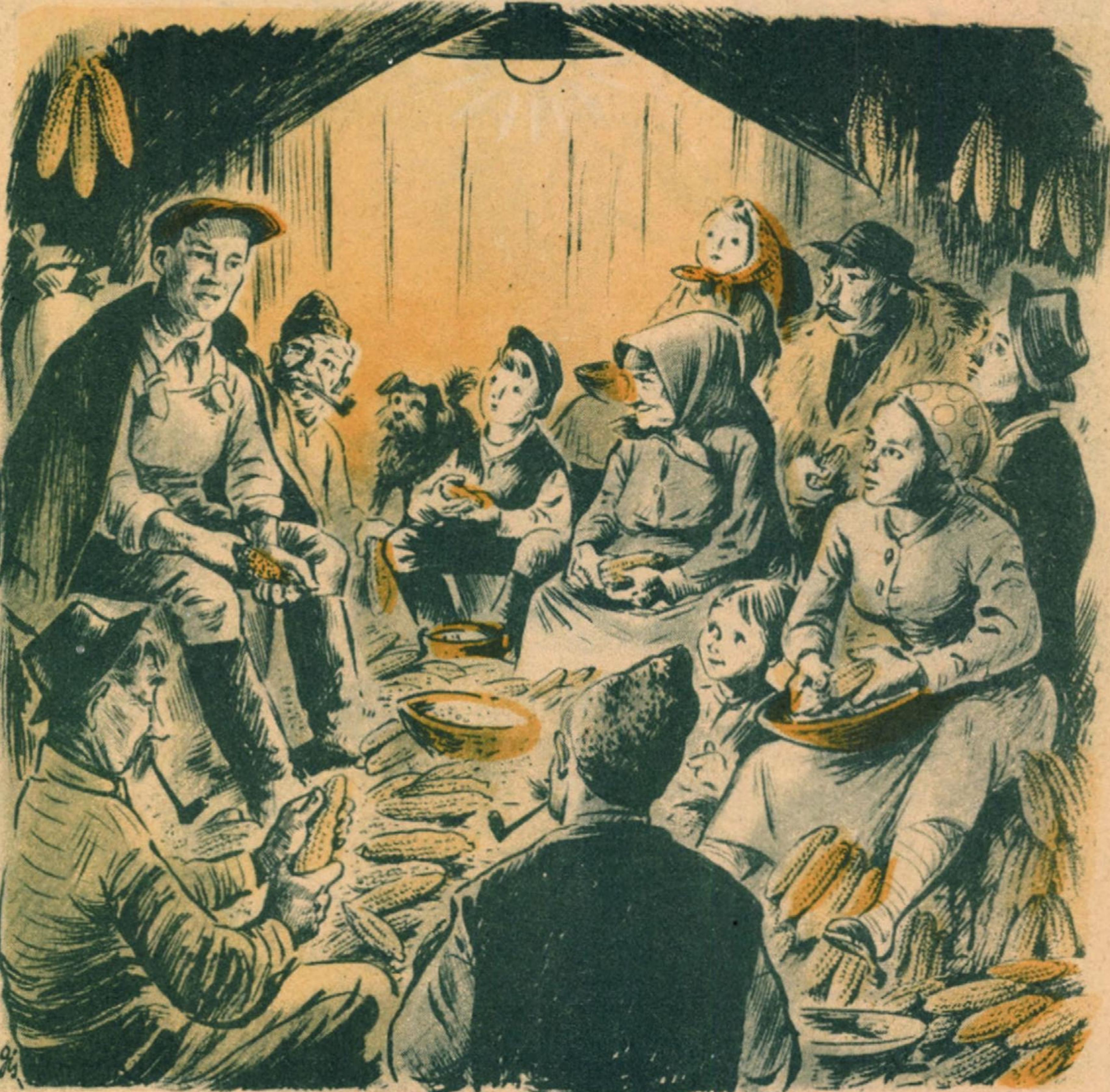

A népnevelő: És most én fogok mesélni nektek arról az emberről, aki ma huszonhat éve halt meg és akinek ezt a boldog új életünket köszönhetjük, Vladimir Iljics Leninről.

Egy sportember panaszai

— Szörnyű, Beleznai úr! Eddig nem sielhettem, mert nem volt hó. Most már van hó és mégse sielhetek.

— Miért?

— Mert nem tudok sielni.

A 7 legjobb vicce

Csangkájsek szomorúan jelenti Trumannak:

— Kína egész területét elvesztettem.

— Az egészet? — horkan fel Truman.

— Igen — bólint búsan Csangkájsek. — Most képzelje el, hát még ha maga nem támogatott volna...

Iskolai fogászatokat rendeztek be

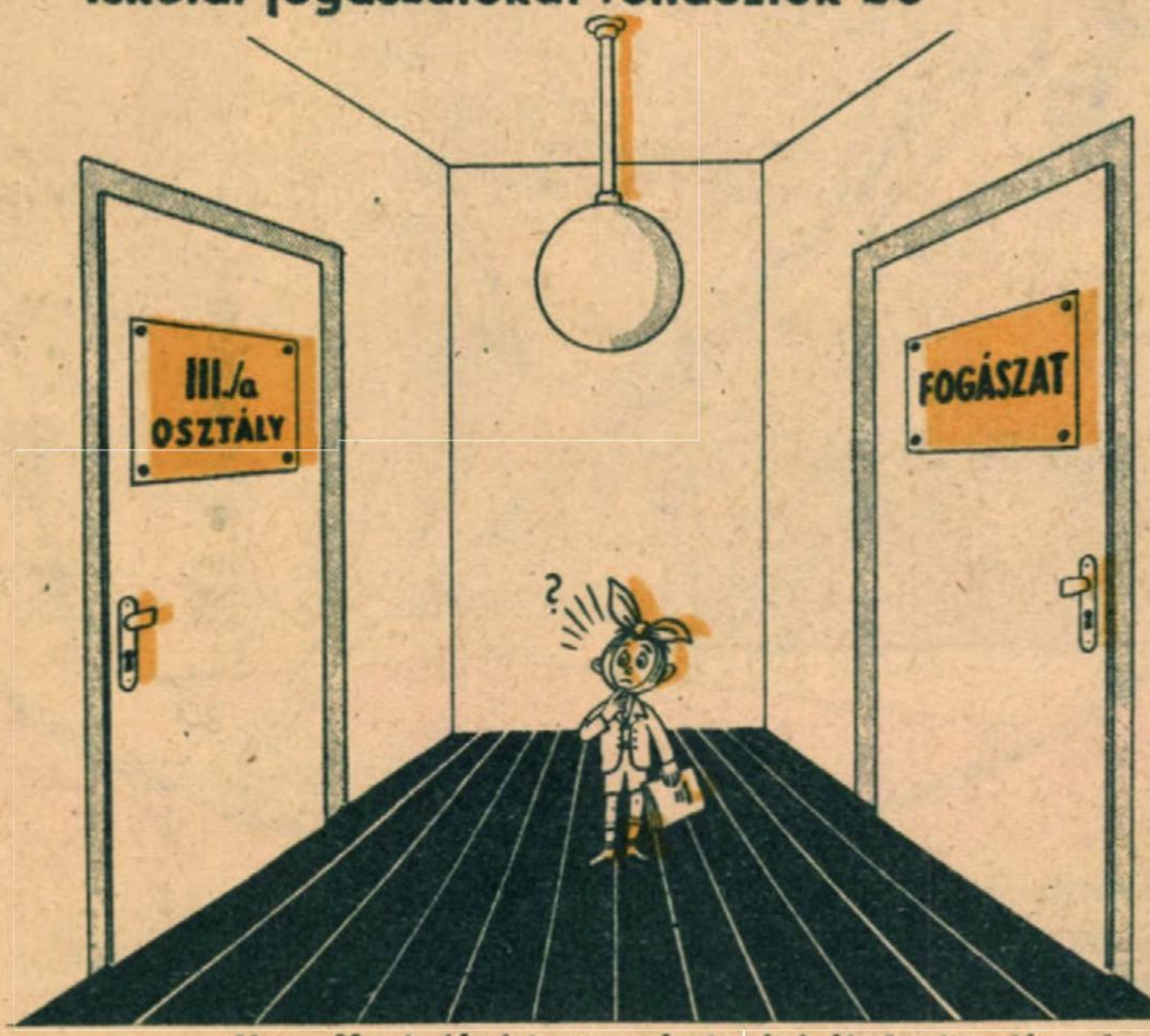

— Hm. Most lógjak a számtanóráról fogkezelés címén, vagy lógjak a fogkezelésről számtanóra címén?

53 százalékkal emelkedett a Szovjetunió havi ipari átlagtermelése az 1940-eshez képest

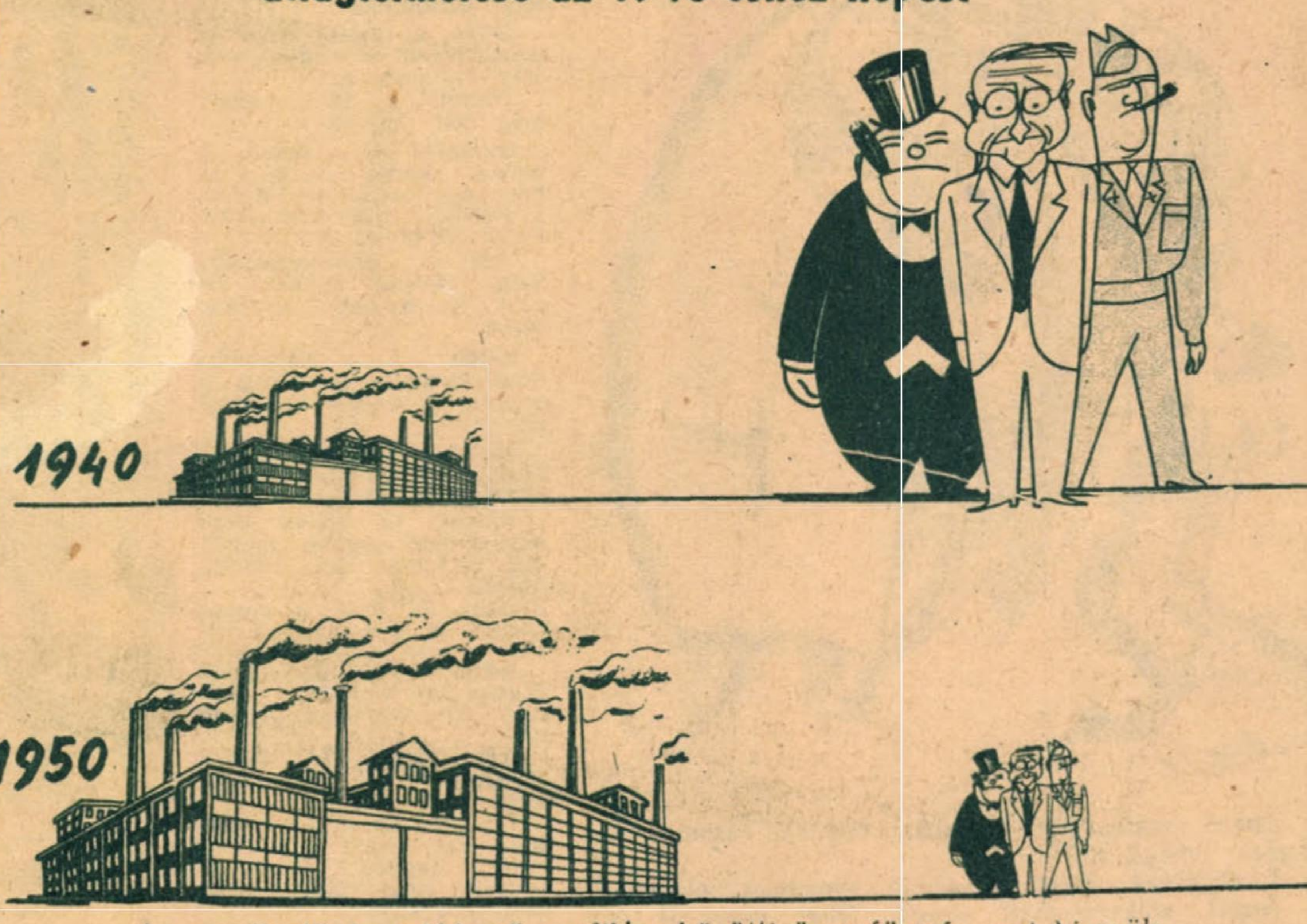

Az emelkedő és csökkenő grafikon közötti összefüggés, azt hisszük világos.

CSANGKAISEK legújabb bánata

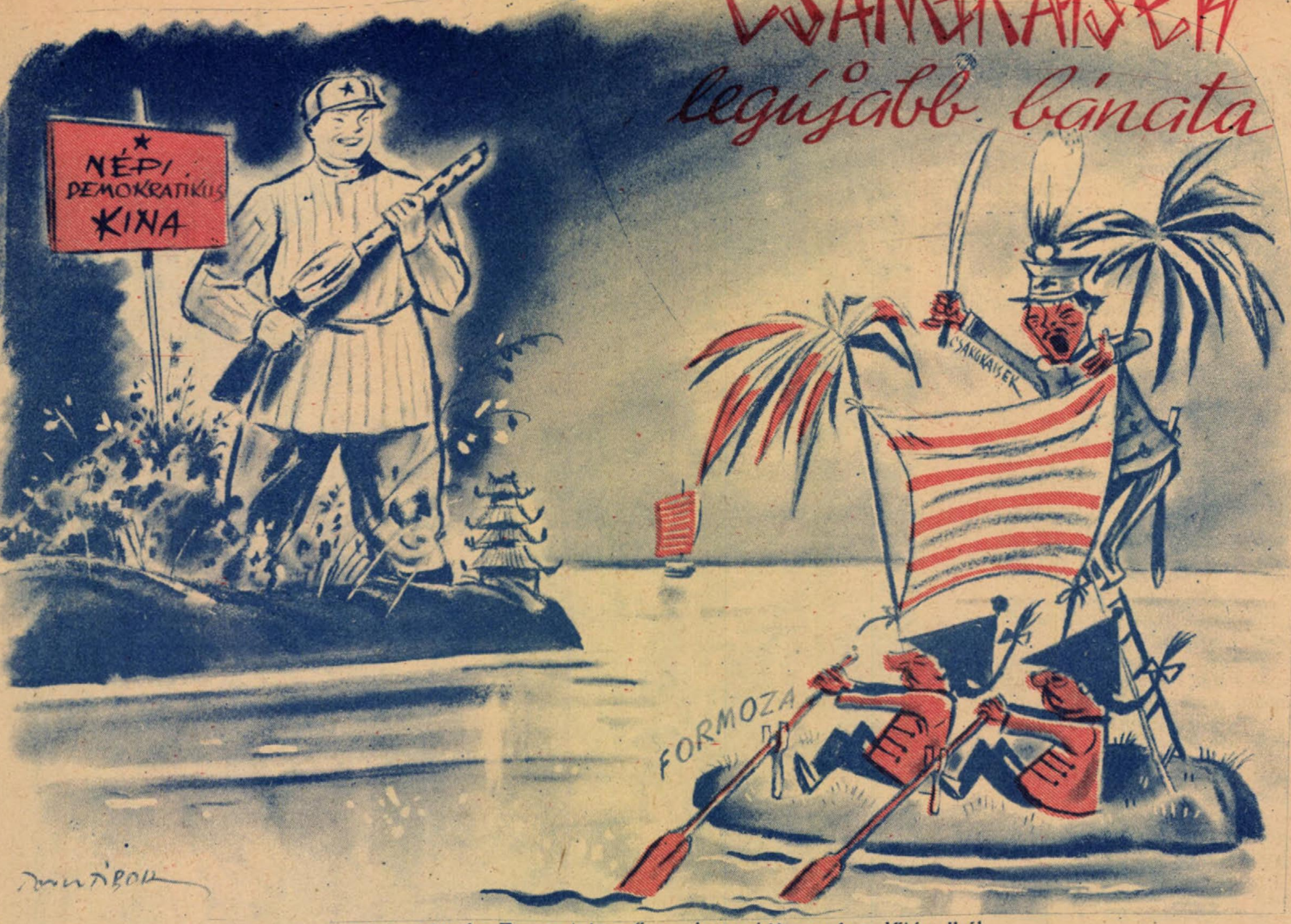

Csangkájsek: Evezzetek erősen, hogy kijussunk a lőtávolból...

Kié Lindsay Watson, a tolvaj?

Néhány héttel ezelőtt egy gengszterbanda ellopta Aga khán feleségének több mint kétszázmillió frank értékű ékszereit. Néhány nappal ezelőtt hurokra került a rablóbanda, amelynek főnöke Lindsay Watson, a francia hadsereg angol származású tartalékos ezredese volt.

Most Watson körül óriási vita kerekedett. A nyilván amerikabarát Ce Soir szerint Watson az angol Intelligence Service kémszervezet tagja, az úgylátszik angolbarát France Soir és Paris Presse viszont azt állítja, hogy Lindsay Watson az amerikai hírszerzőszolgálat ügynöke.

Ebből három tanulság kínálkozik:

1. Nem igaz az, hogy Franciaország csak rágógumit kap Amerikától a Marshall-terv keretében. Kap ékszertolvaj kémeket is.
2. Aga khánnak végeredményben egész mindegy lehet, hogy angol vagy amerikai kém lopta el az ékszereit, hiszen az ékszerek mindkét esetben az imperialista családban maradnak.
3. Afelett kár veszekedni, hogy Lindsay Watson, a kitűnő tart. ezredeskémtolvaj Angliát vagy Franciaországot illeti-e: osztozzanak meg rajta az eddigi kulcs szerint. Tehát Angliáé marad Lindsay Watson, Amerikáé pedig a kétszázmillió frank értékű ékszer.

WASHINGTONI TRÉNING

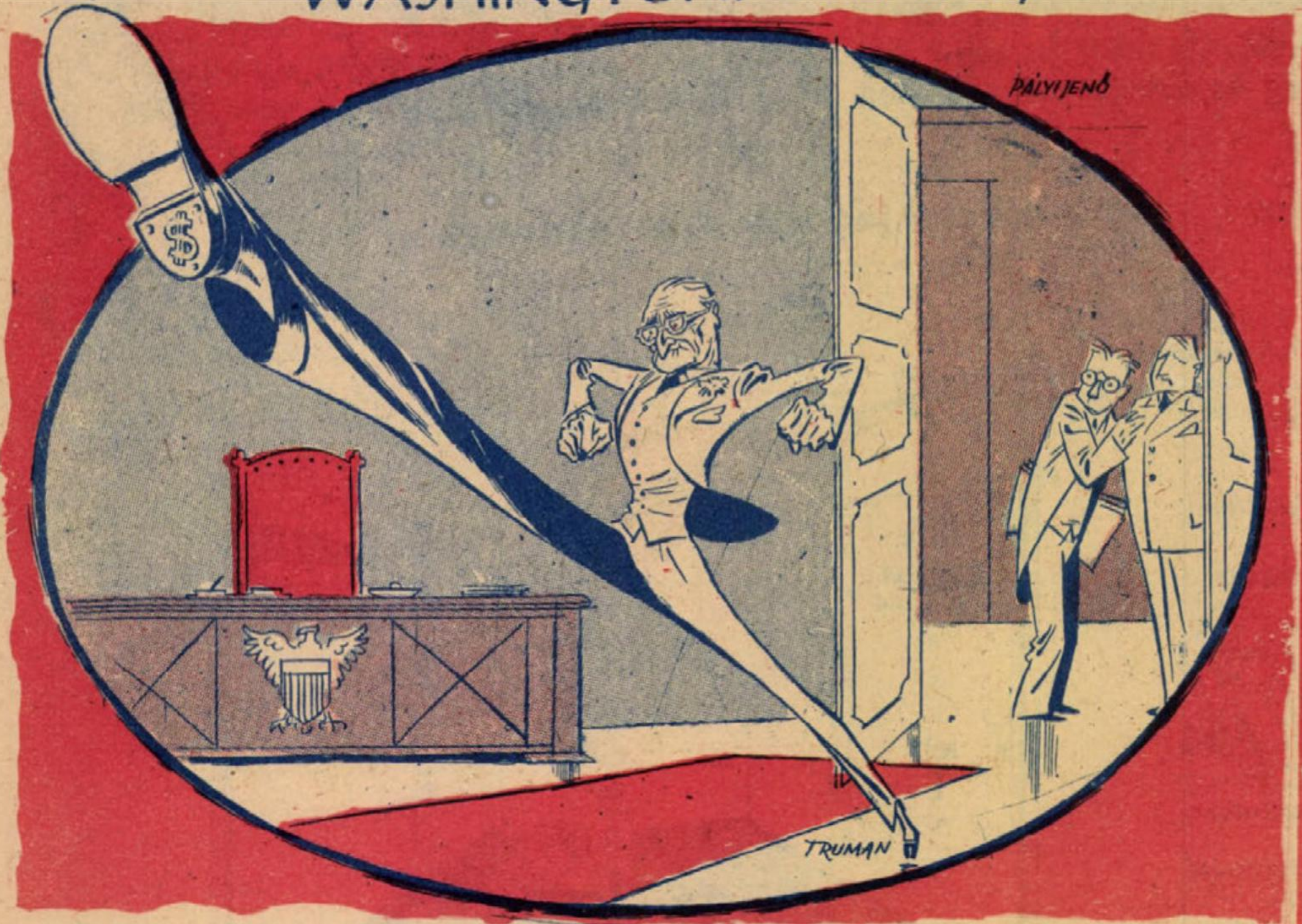

— Mit csinál az elnök úr?

— Gyakorolja azokat az erélyes lépéseket, amelyeket a közeljövőben szeretne megtenni.

Holtpontra jutottak Gasperi tárgyalásai Miért? Ludas Matyi saját külön magyarázata

A római rádió jelentése szerint De Gasperi közölte Einaudi elnökkel, hogy tárgyalásai

holtpontra

jutottak.

Einaudi megkérdezte ennek okát De Gasperitől, De Gasperi azonban nem tudott válaszolni az elnöknek.

Ezúton segítünk De Gasperinek. Nyugodtan közölheti Einaudi elnökkel, hogy tárgyalásai azért jutottak holtpontra, mert közismert belügyminisztere, signor Scelba valószínűleg

a pontot is

agyonlövette.

„Ismeretlen helyre" vonultak a világbajnokságra készülő asztaliteniszezők

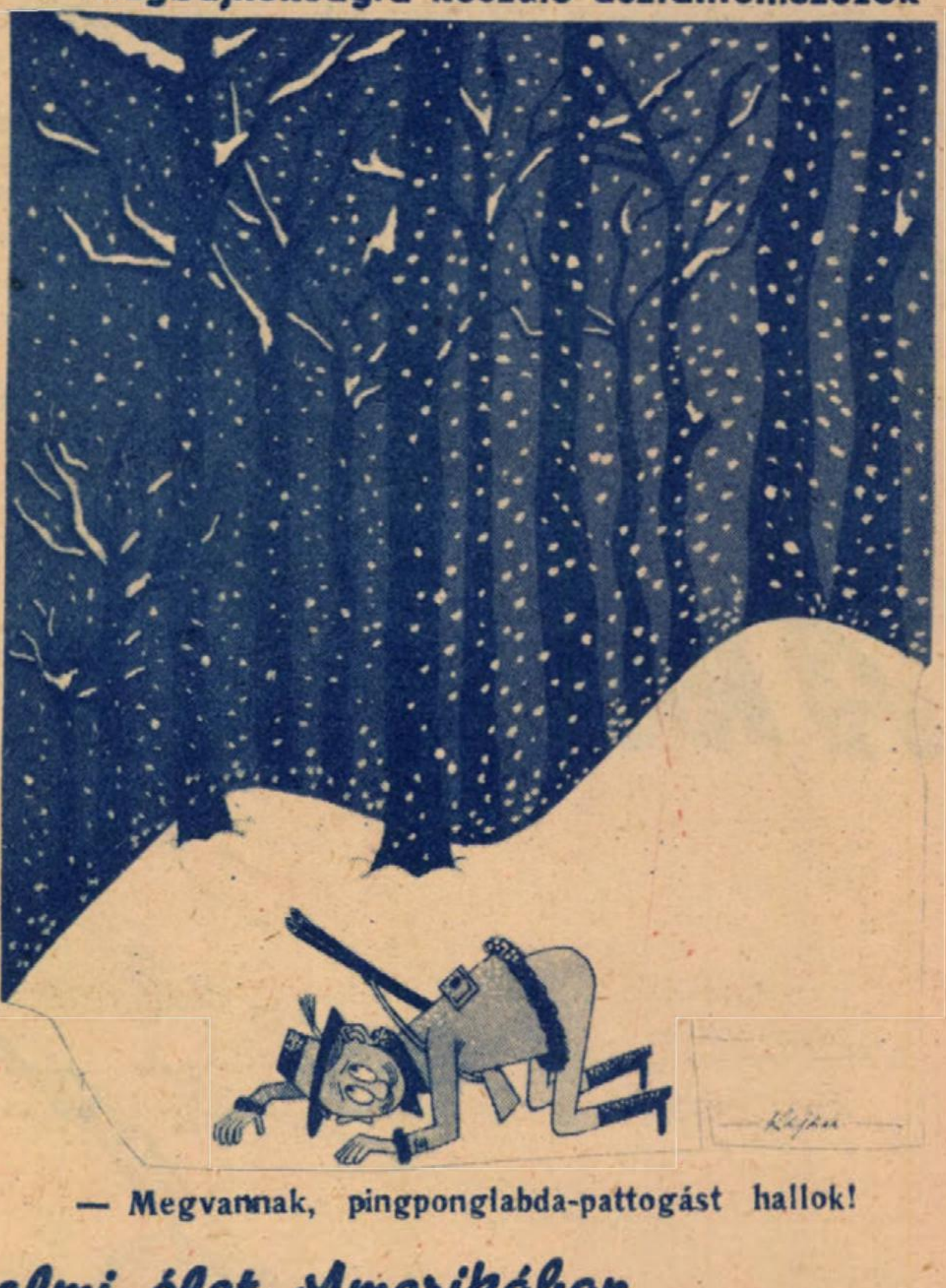

— Megvannak, pingponglabda-pattogást hallok!

Kollégák

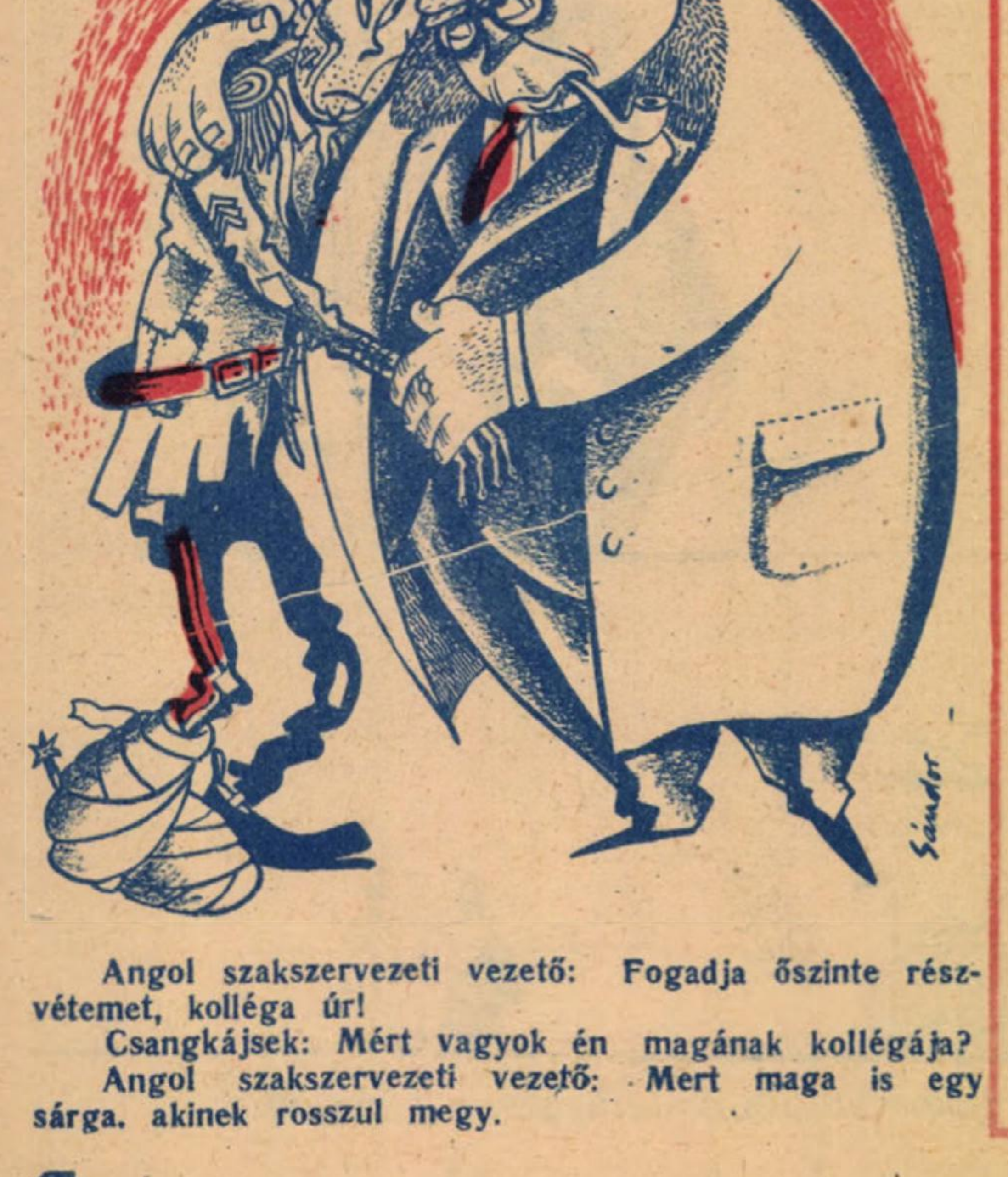

Angol szakszervezeti vezető: Fogadja őszinte részvétemet, kolléga úr!

Csangkájsek: Mért vagyok én magának kollégája?

Angol szakszervezeti vezető: Mert maga is egy sárga, akinek rosszul megy.

Ludas Matyi azt üzeni

Ifj. Bulicska J., Bpest. Az ötlet kedves, de valami ehhez hasonlót már közöltünk lapunkban.

Sebes Á., Bpest. Nem az igazi. Kicsit terjengős, nem elég mulatságos.

„Tanuló." Hát bizony még kell tanulnia.

Istvánffy Gy. Bpest. A rajzok kezdetlegesek, de ezt nem csodáljuk. Ebben a korban még nem lehet ennél jobbakat várni.

Kiss I., Hódmezővásárhely. Kedves történet, de nem kívánkozik nyomtatásba.

Hajdu G., Kaposvár. Kettő közülük jönni fog. A rajzötletek ezúttal kevésbbé sikerültek.

Szabó I., Románia. A vicc régi, a rajzocskák egészen kezdőre vallanak.

Kulcsár I., Bpest. Ezek sajnos nem nagyon sikerültek, a témák sem szerencsések.

Ipacs D., Ózd. A viccek régiek és nem nekünk valók.

Bödöni H., Esztergom. Figyelemre méltó, szellemes írás. Ilyeneket kérünk még.

Ifj. Kozéki Z., Bpest. Még nem értek meg a közlésre.

T. Miklós, Ciklámen-utca. Van benne valami, de ezek nagyon kitaposott formák. Nem küldhetne valami frissebbet?

Liliom, Tiszántúl. Sajnos, nem jó nekünk.

Társadalmi élet Amerikában

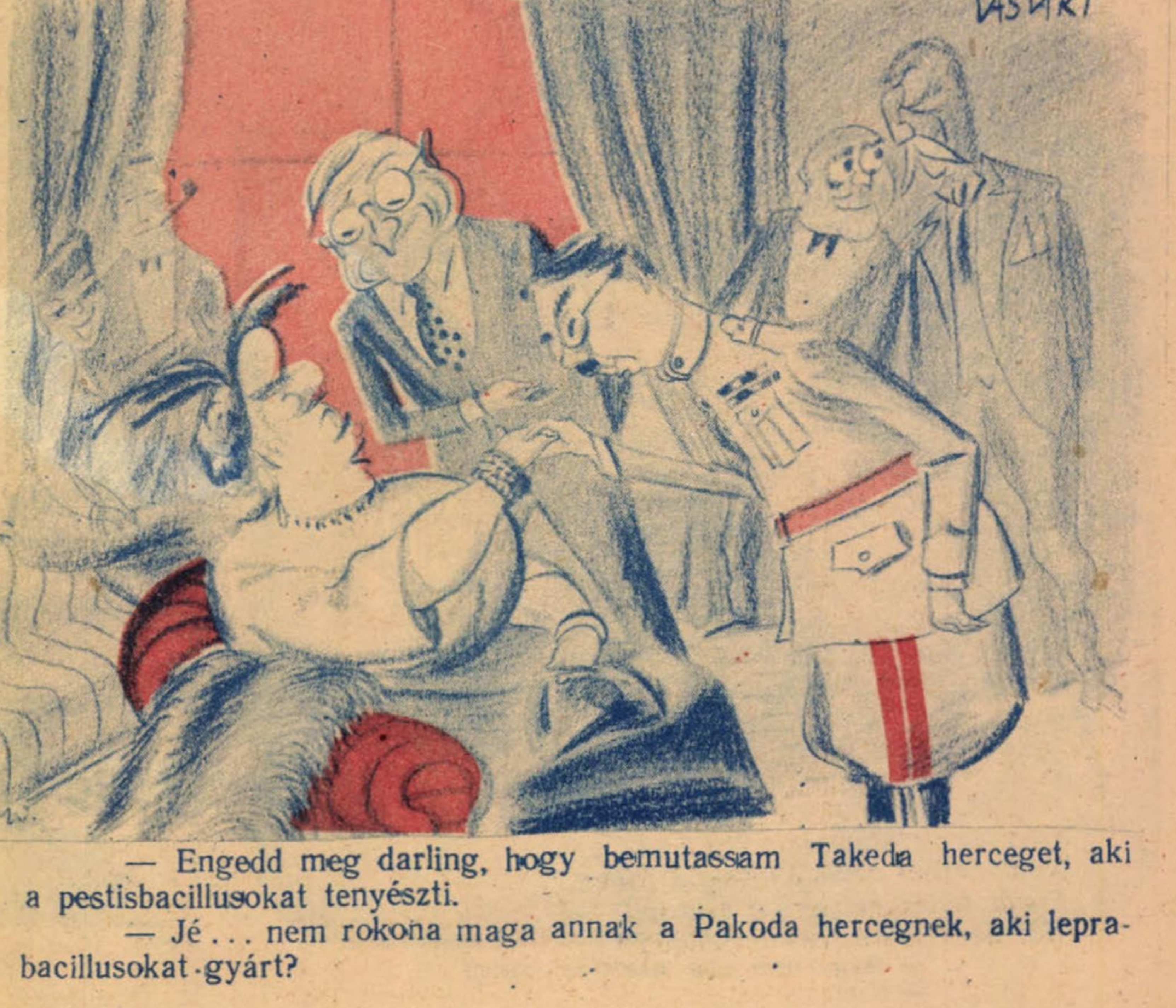

— Engedd meg darling, hogy bemutassam Takeda herceget, aki a pestisbacillusokat tenyészti.

— Jé... nem rokona maga annak a Pakoda hercegnek, aki leprabacillusokat gyárt?

Őszinte Önkritika Önmagamról

Amióta egy népszerű slágerszerző szigorú önkritikát gyakorolt eddigi működéséről, én is kedvet kaptam ahhoz, hogy lerántsam magamról a leplet.

Ugyanis vannak józan és okos emberek, akik olyannak látják magukat, amilyenek; van bennük erő, tisztánlátás ahhoz, hogy belátva saját hibáikat, bűneiket, ostobaságukat, ezt ki is kiabálják a világba és örülnek annak, hogy szigorú, de igazságos bírói lehetnek önmaguknak.

Én is ilyen vagyok. Önkritikus. Hadd mondjam el tehát, hogy mi a véleményem rólam. Tehát:

Szemre magas, feltűnően csinos, fiatal, izmos, szőke, okos férfi vagyok, semmi több. Tárgyilagosan megállapíthatom, hogy ilyen körülmények között, semmi csodálatos nincs abban, hogy szeretnek a nők.

Ennyit a külsőmről. Bár ez nem is fontos, hiszen jól tudom, hogy kilencvenéves koromban csúnya és ráncos leszek, mint Bernard Shaw, hiszen én is meghalhatok, bár erre még nem volt példa.

Eleinte, pontosabban: tizenhároméves koromban, amikor szerkesztője lettem a „Diák Humor" című hetilapnak, azt hittem, hogy zseni vagyok. Néhány hónap mulva azonban ez a hitem bizonyossággá vált.

Ez sem nagy dolog, hiszen, ha jóindulattal figyeljük az embereket, nem állok egyedül a zseni szakmában. Kollégáim közül még zseninek lehet számítani Shakespeare Vilmost, Thomas Mannt, Dosztojevszkijt, Tolsztojt is.

Egyszóval: nem nagy dolog. Zseni vagyok. Már hallottunk ilyet.

Ha egészen őszinte akarok lenni, meg kell mondanom, hogy amerikai működésemtől nem vagyok elragadtatva. Igaz, hogy a „Halott hulla" című filmem világsiker volt, igaz, hogy az a filmem, amit később írtam egy egyszerű, de teljesen tisztességes gépírólányról, akit elvesz egy fiatal, csinos, milliomos vezérigazgató, — ez a filmem nem fog elmulni, erre emlékezni fognak, amíg csak emberek élnek ezen a földön, de ezt talán hagyjuk.

És ha már az önvallomásnál tartok, ha már ilyen kíméletlenül kitártam magam a világnak, hadd mondjam meg azt is leplezetlenül, hogy még az olyan zseni, mint én magam, még ÉN sem vagyok tökéletes.

Furcsán hangzik, de így van.

Persze, nem úgy értem, hogy mint író, vagy mint ember nem vagyok tökéletes, hanem például a matematikához nem értek és még a telefont, ezt az egyszerű találmányt, ami semmi más, csak fecsegés, még ezt sem én találtam fel, hanem valami Bell nevezetű illető, aki nem én vagyok.

Hát akkor csak dögöljek meg én piszok, én aljas, én szemét, én nyomorult, én, a híres zseni, úgy, ahogy vagyok, ha ezt a vacak telefont, ami iker esetén csekély hat forint költséggel bárhova felszerelhető ezt a kis készüléket, még ezt sem tudtam feltalálni. Pfuj én!

Királyhegyi Pál

HARRY KIRÁLY és a béketábor

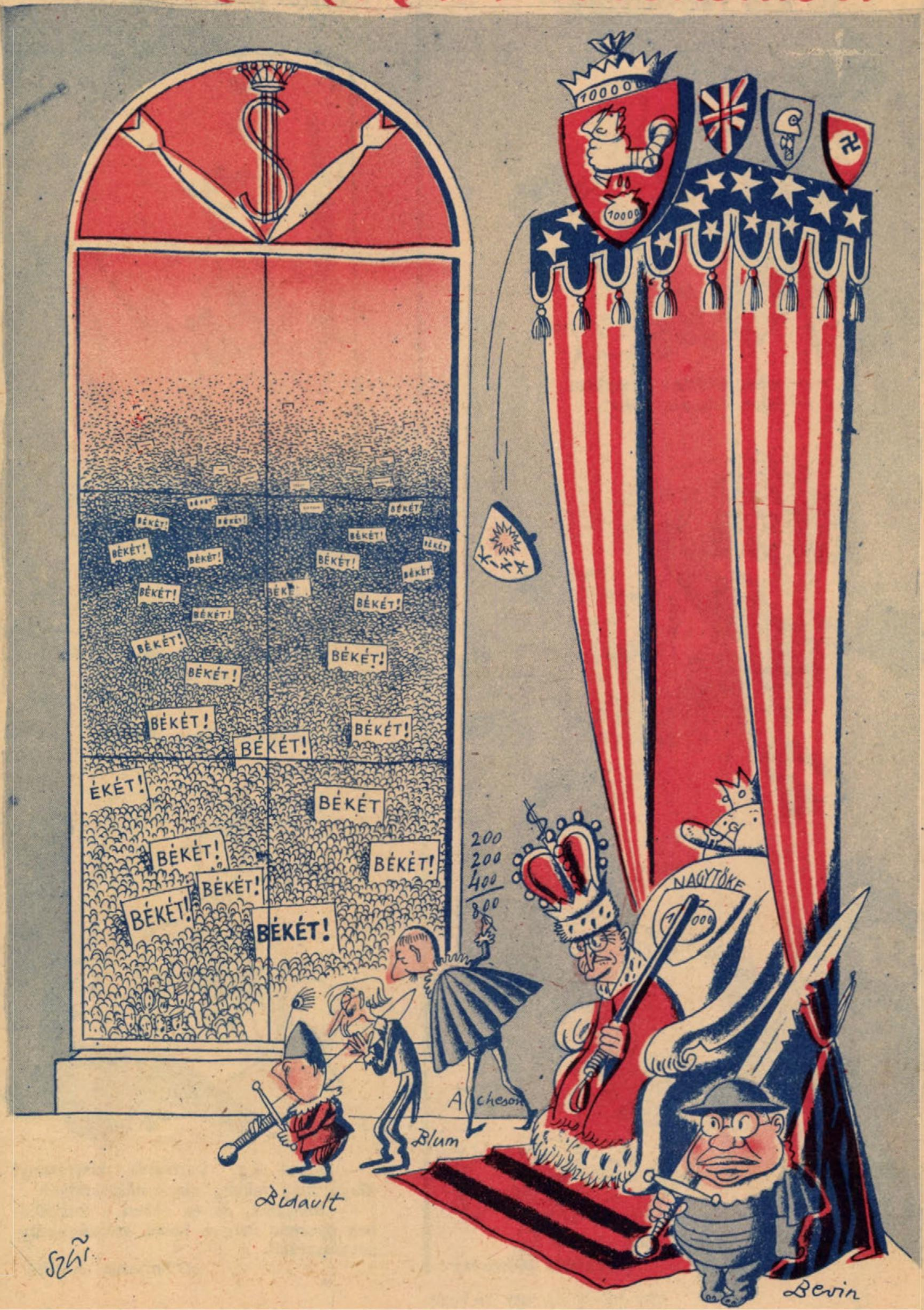

Harry király: Mennyien vannak már azok a béketáborosok, szolgám?
Acheson hoppmester: Eddig nyolcszázmilliót számoltam.
Harry király: Hagyd abba fiam, nekünk már ez is sok.

Itt a vitaminkifli!

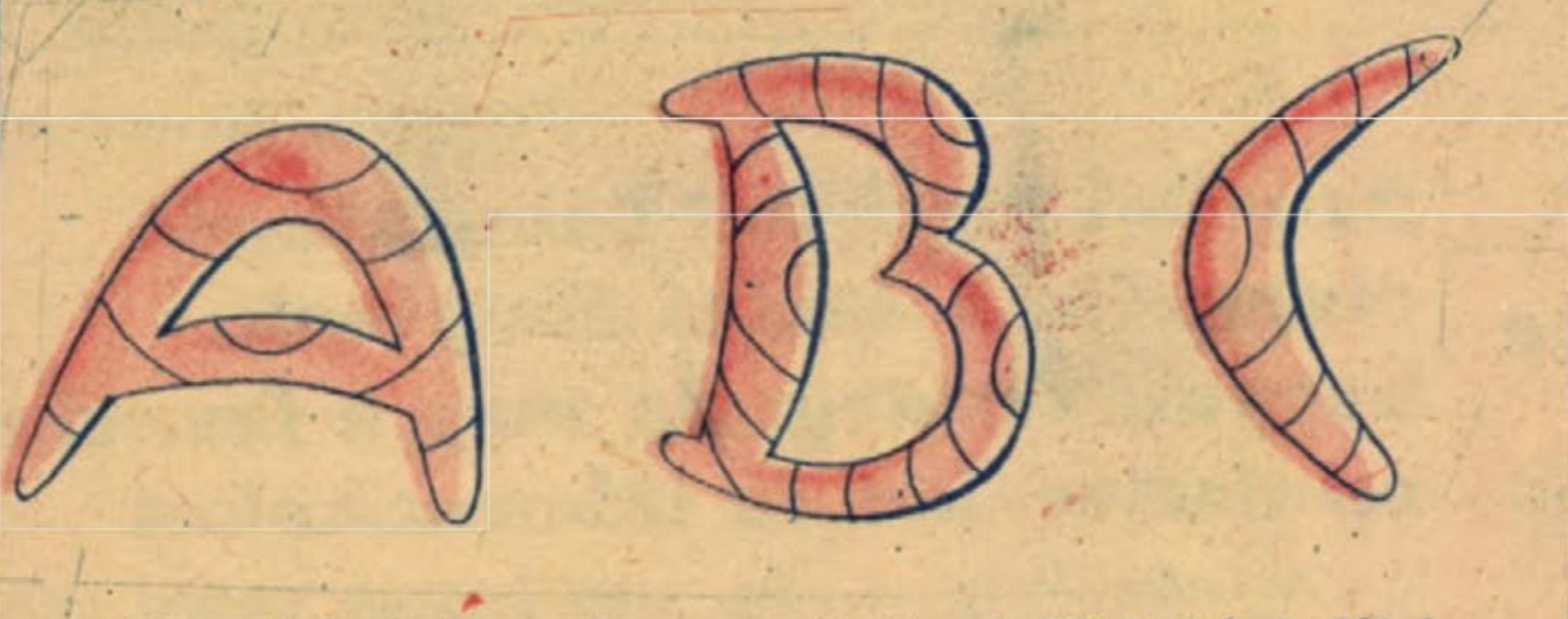

Rajzolónk kiflitervei, amelyekről mindjárt lehet látni, hogy milyen vitamint tartalmaznak.

Zsíros Pál levele Kulák Péterhez

Komámuram, képzelje, a cselédem
Máma reggel evvel állott elébem:
Rendes lakás jár énnékem magánál,
Ne hálasson a tehene faránál!
Sose izgulj — mondtam néki — te Pista,
Eddig még nem tiltakozott a Riska!
Porolja ki az ördög a feneked,
Ha neki jó, hát mért nem jó teneked?!
De így meg úgy, nem engedett a Pista,
Hát jó — mondta feleségem, Mariska —
Ez a szabály, nem tehetünk ellene,
Mert feljelent, jaj, még csak az kellene!
Ha tehénnel hálatni őt nem lehet,
Hozzuk be a szobába — a tehenet!
Hogyha bejön a szobába a Riska,
Nem hál vele, nem szólhat már a Pista!
Igen jónak találtam én e' heccet,
Csak az a baj, a DÉFOSz-nak nem tetszett,
Mert hiába tiltakozott Mariska,
Kint maradt az istállóban a Riska,
Pistát tették helyette a szobába,
Hát ne essen a fene a világba?!

Hangtalan Heti Híradó

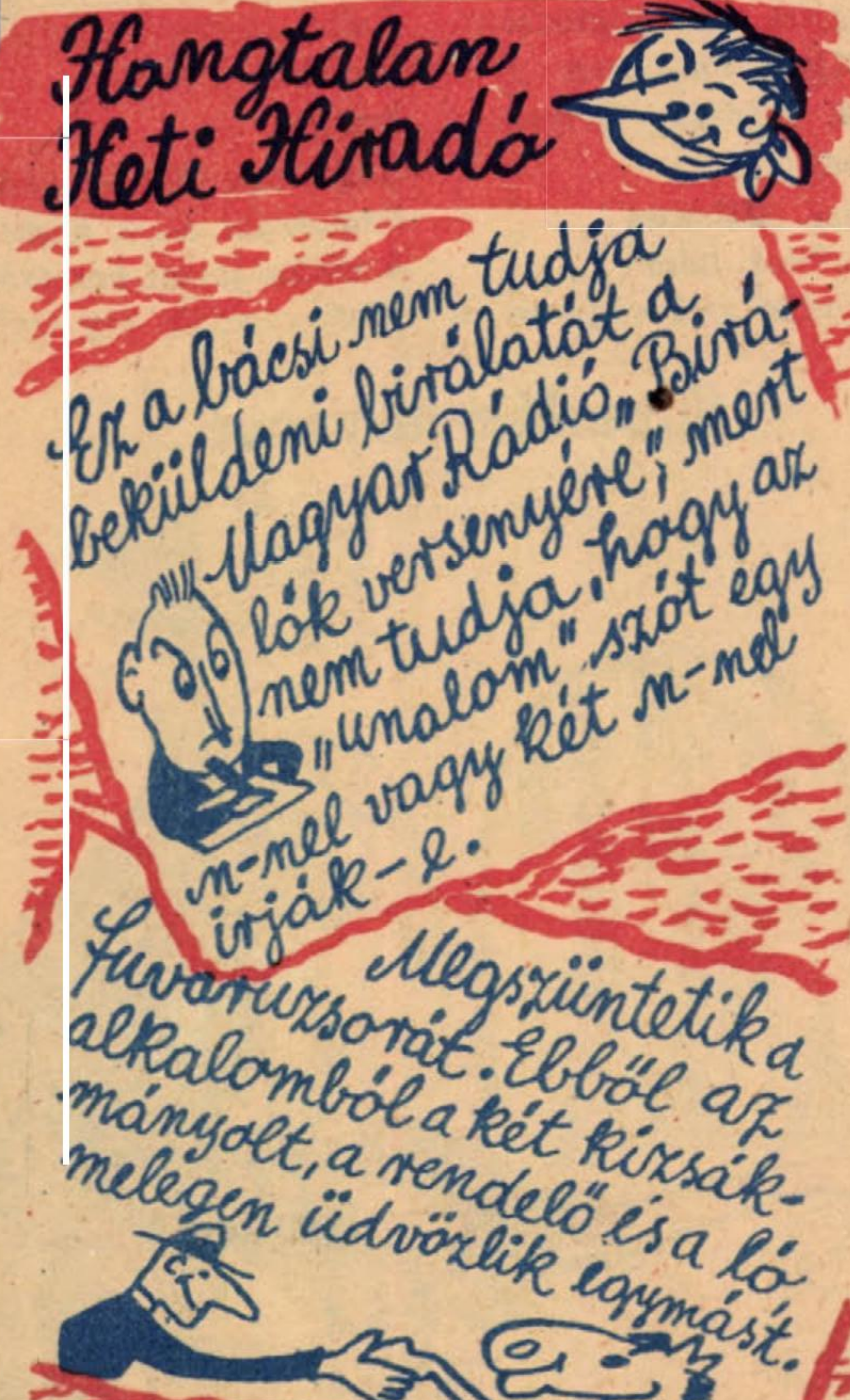

Ez a bácsi nem tudja beküldeni bírálatát a Magyar Rádió „Bírálók versenyére", mert nem tudja, hogy az „unalom" szót egy n-nel vagy két n-nel írják-e.

Megszüntetik a fuvaruzsorát. Ebből az alkalomból a két kizsákmányolt, a rendelő és a ló melegen üdvözlik egymást.

Csinosítják a trafikokat. Ez a trafikosnéni már el is kezdte.

Jubileum

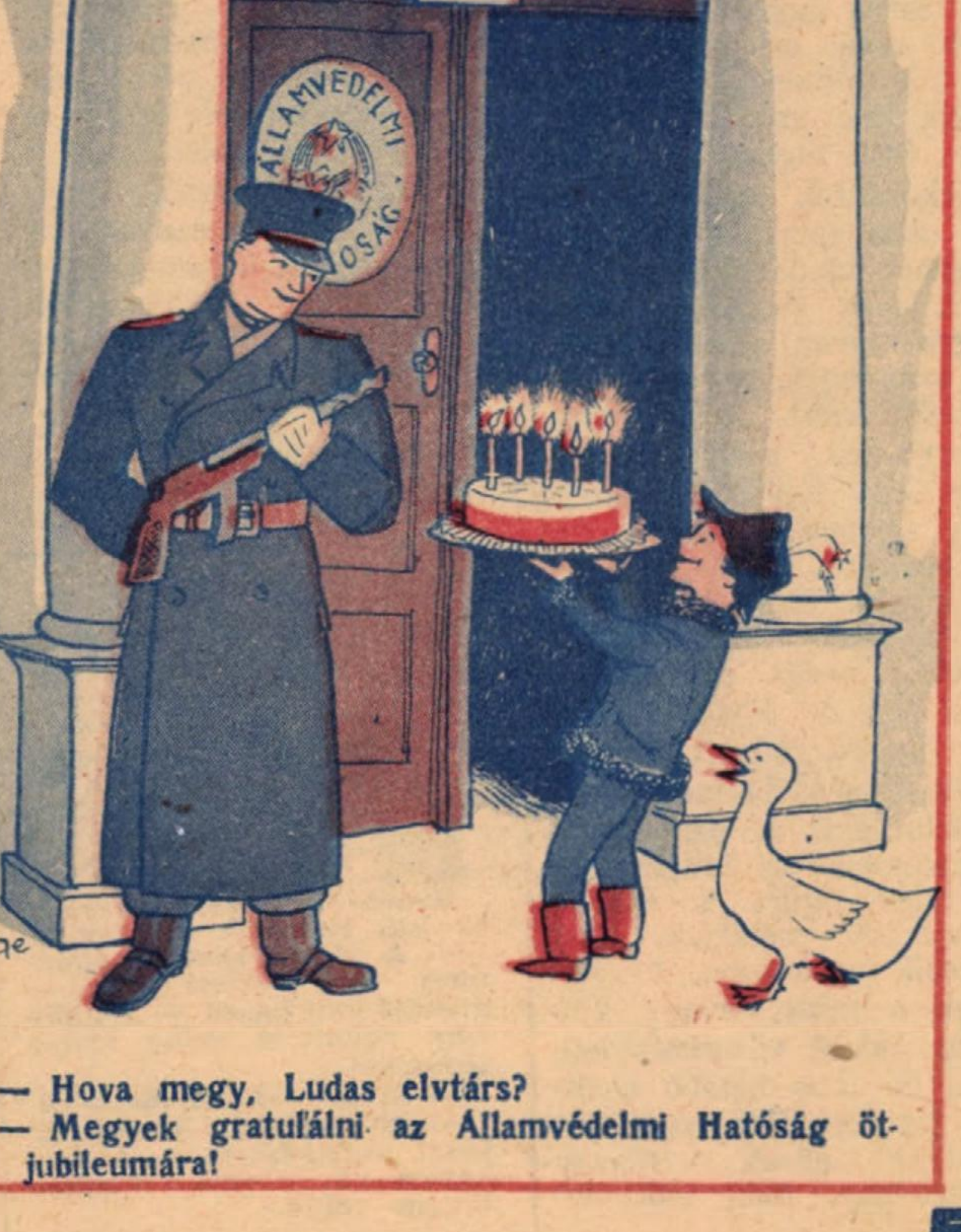

— Hova megy, Ludas elvtárs?
— Megyek gratulálni az Államvédelmi Hatóság ötéves jubileumára!

A Külföld HUMORA

Jó kis ivópartner!

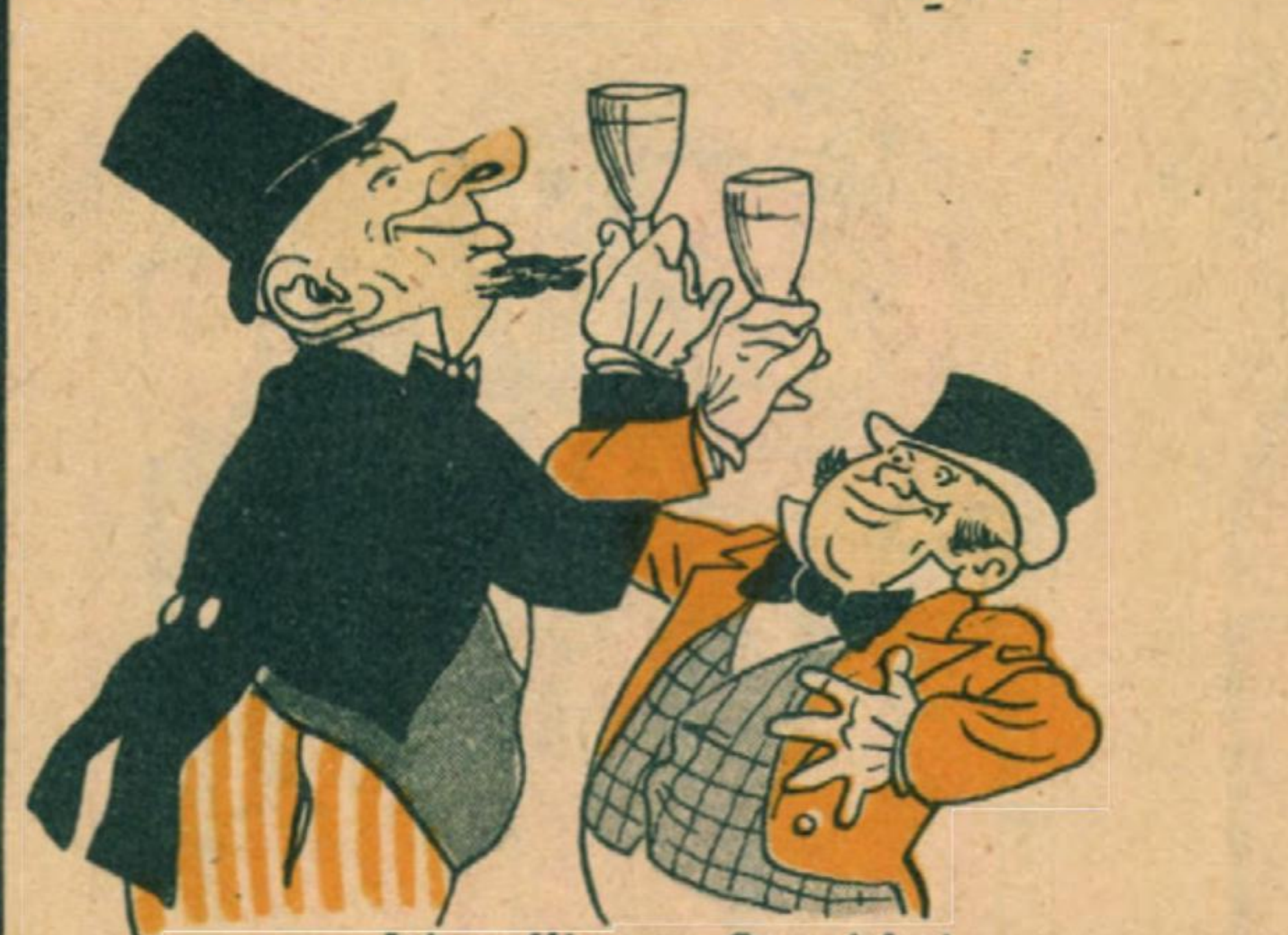

— Isten éltessen Samukám!
— Isten éltessen John!

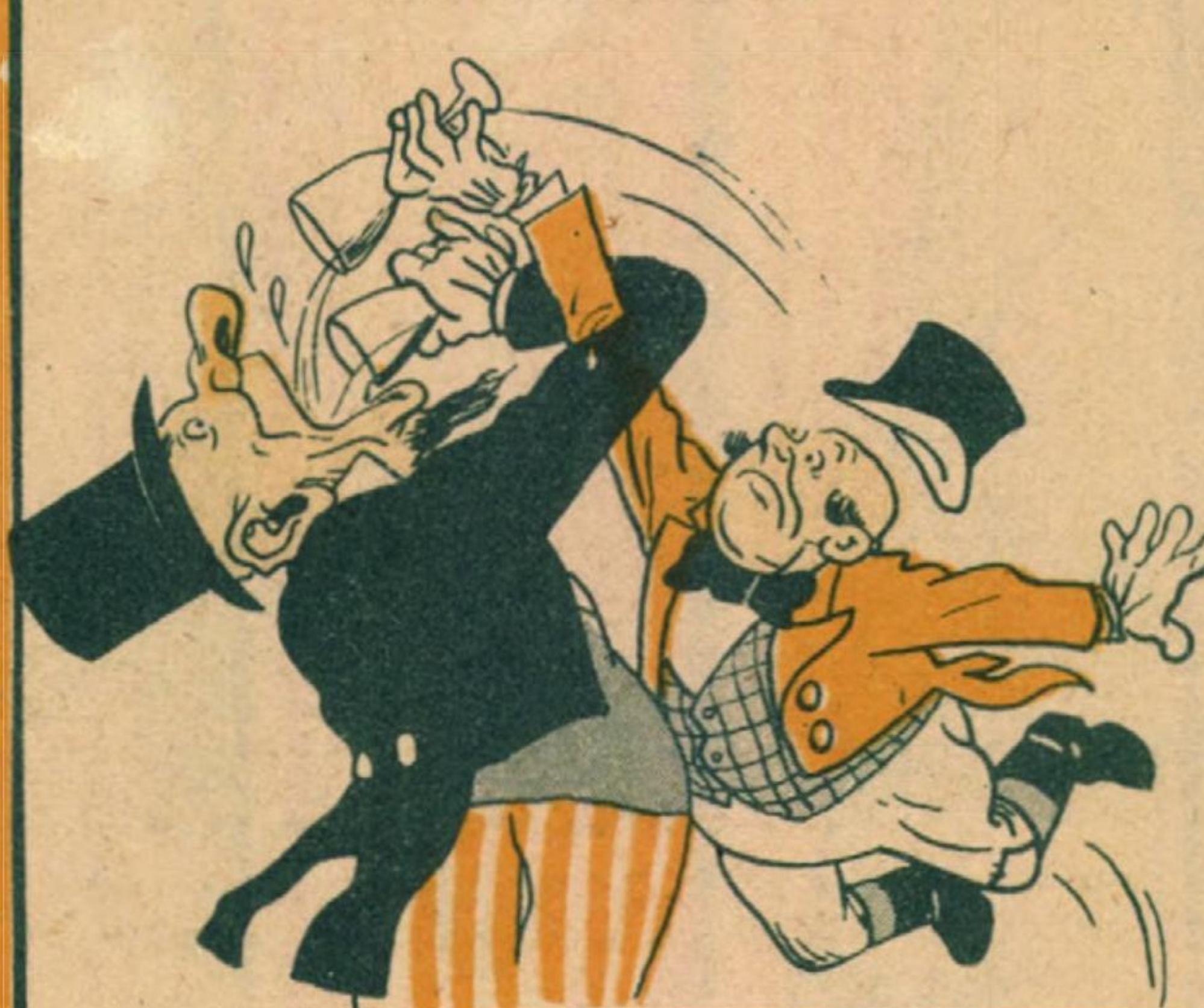

— Ex!

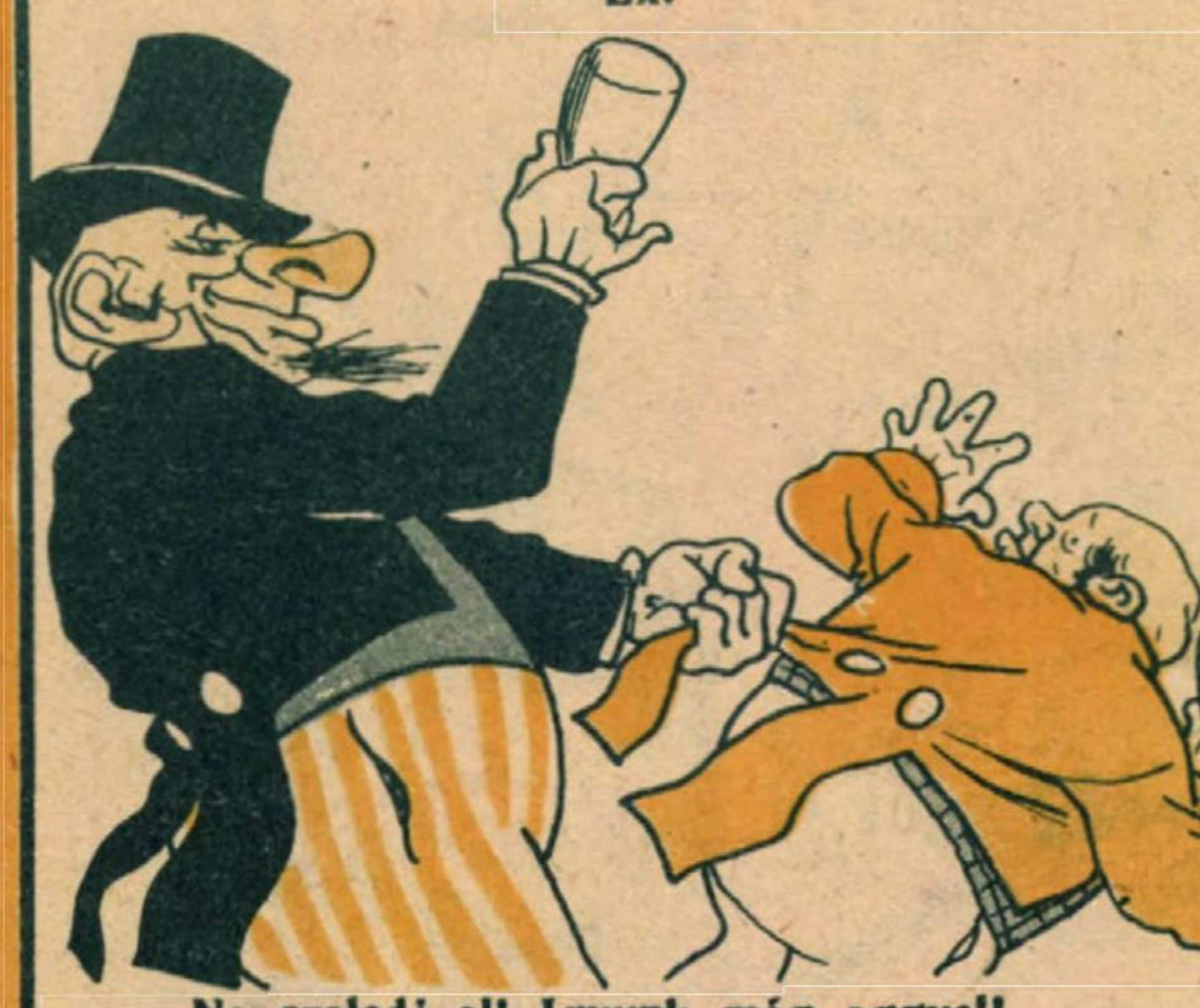

— Ne szaladj el! Igyunk még eggyel!

(Krokodil, Moszkva)

Éber adóhivatalnok

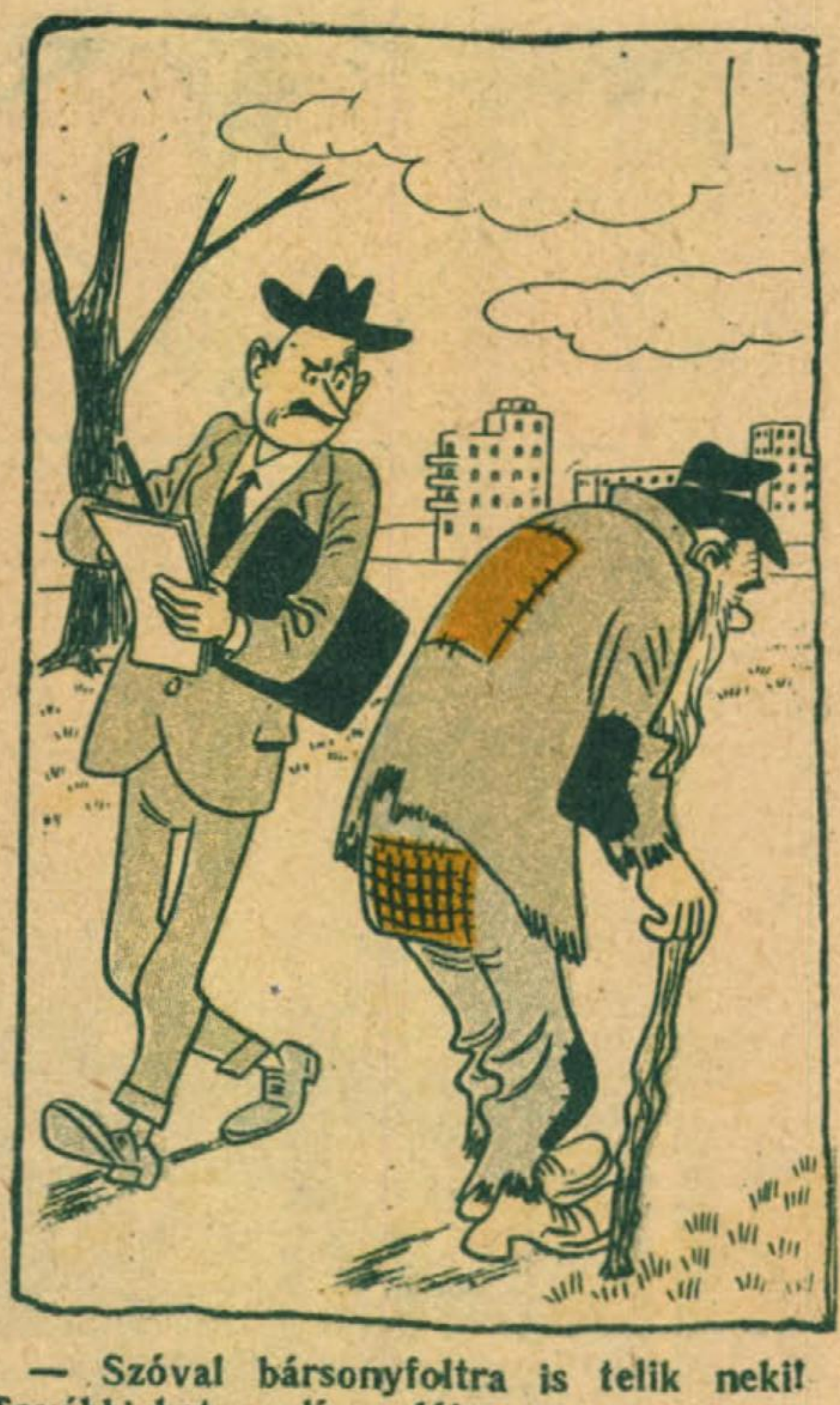

— Szóval bársonyfoltra is telik neki! További hetven líra adó!

(Vie Nuove, Róma)

Elsődíjas hölgy

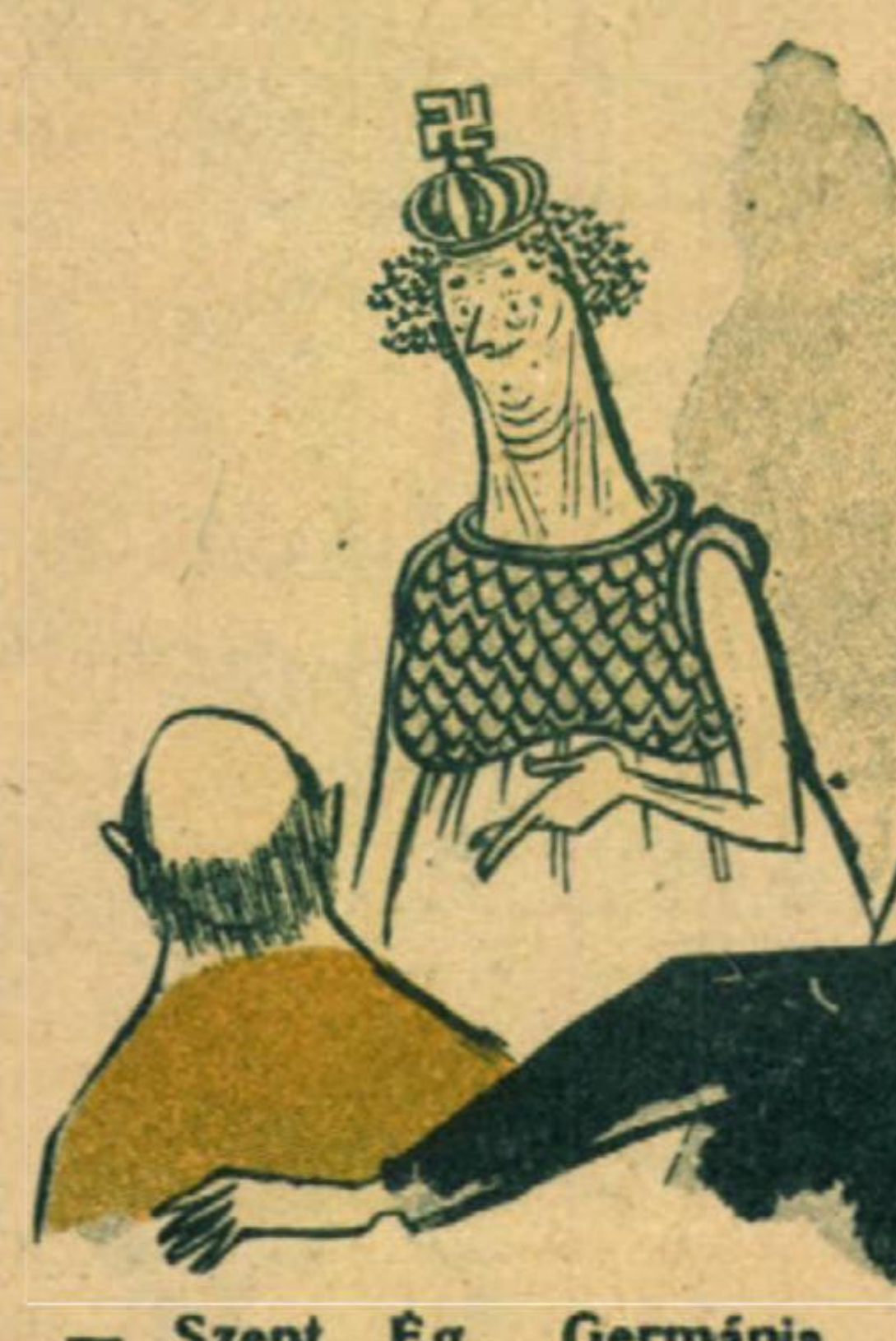

— Szent Ég, Germánia kisasszony! Maga még mindig nincs nácitlanítva?
— Bocsánat, de én ebben a kosztümben nyertem meg a bonni szépségkirálynőválasztást!

(Fünfzehn, Berlin)

A spandaui háborús bűnösök börtönében

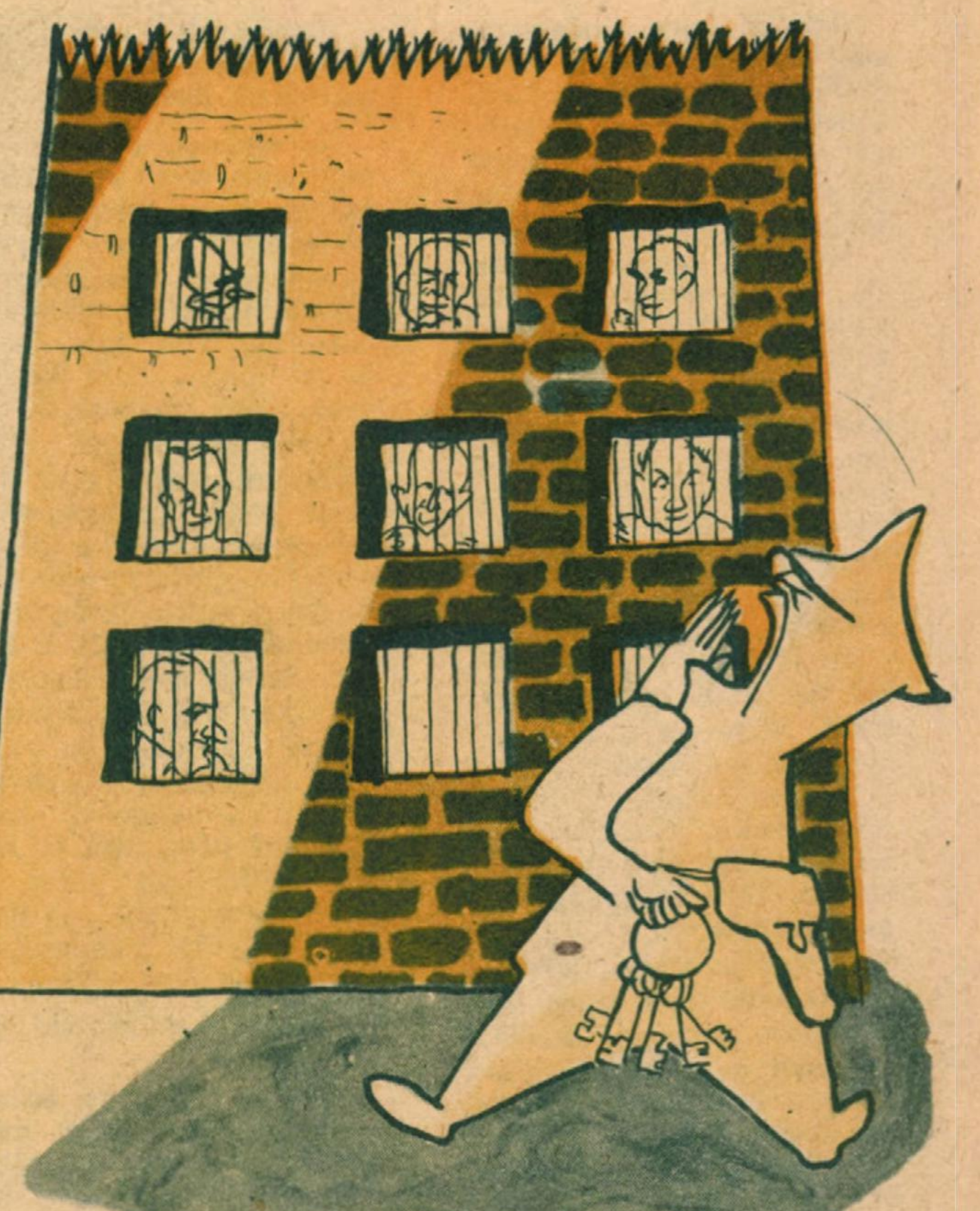

— Halló, tömeggyilkos urak! Rendelet jött, hogy a luxust csökkenteni kell! Ezután nem kapják a keletnémet lapokat!

(Ulen spiegel, Berlin)

Ez történt Kinában

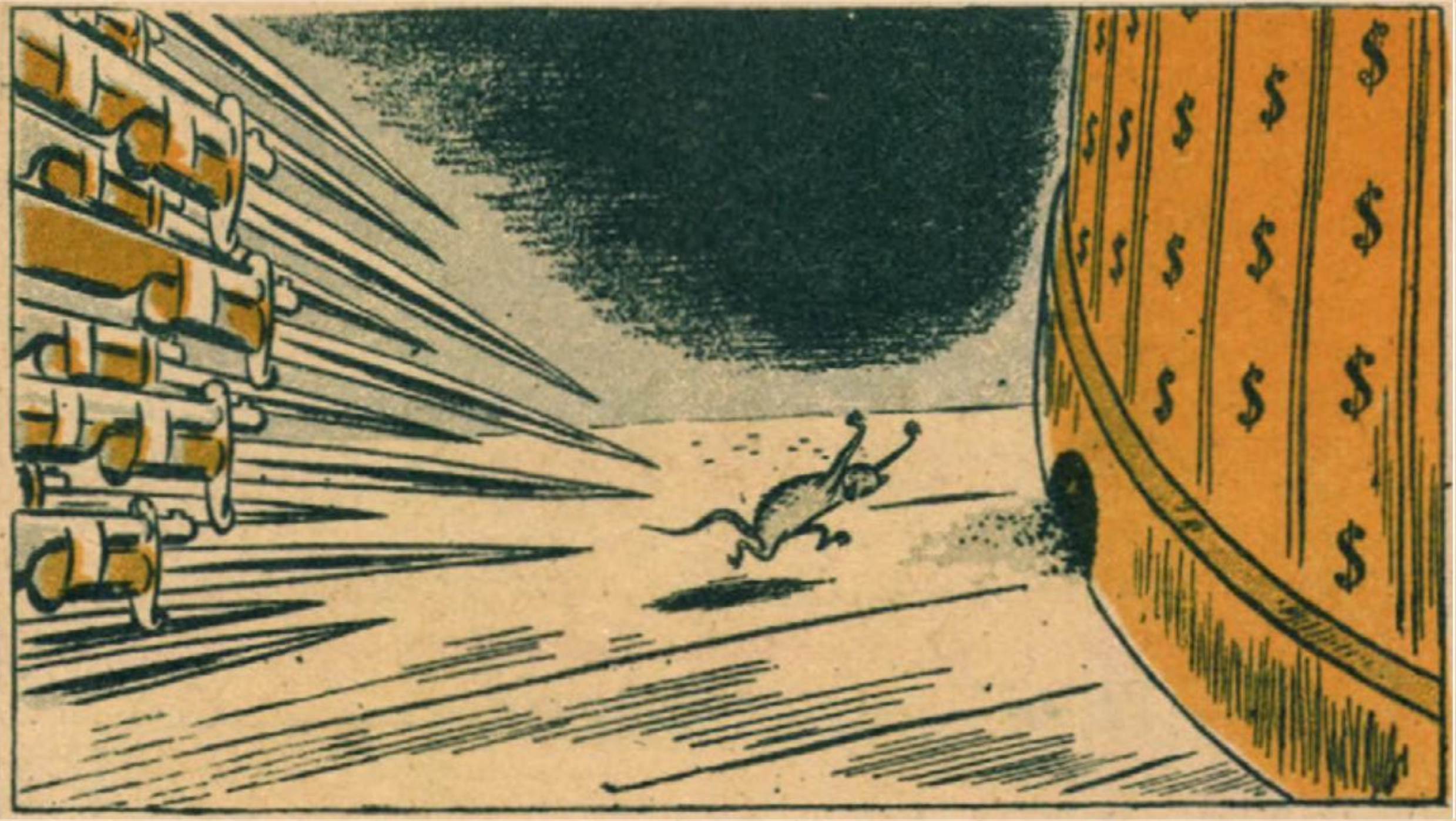

(Vorwaarts, Amsterdam)

SAKK-ÓRA

Ismerik kedves olvasóink azt a furcsa szerkezetet, amely sakkjátszmák időmérésére szolgál és amelynek neve: sakkóra? Igen? Nem? Mindegy, t. i. nem arról lesz szó. Hanem egy kis órát fogunk tartani a sakkozásról, mert ennek az okos sportnak a tudása bizony mindenkire ráfér.

A sakk Perzsiából ered, ugyanonnan, ahonnan azok a szőnyegek, amelyeket a Teleki-téren vásárolunk. Nem kell hozzá egyéb, mint egy tábla, egy kréta, egy szivacs... Illetve, mit is beszélek: egy tábla és 34 figura. Ezek közül 2 × 16 a táblán foglal helyet, kettő pedig egymással szemben, az asztal mellett. A figurák között van 8 paraszt, a többi munkás és értelmiségi. A parasztokat „gyalognak" is hívják, bár a többi figura is csak a legritkább esetekben közlekedik villamoson. Legfeljebb a futár, avagy küldönc, akinek villamosbérlete van, de ő is inkább biciklin jár. A tábla sarkaiban bástyák állnak. Némely játszmában még előfordul egy király és egy királyné is. Közelükben lovak állnak. Mások nem szívesen.

Ami a lépéseket illeti: a paraszt mindig öntudatosan előrehalad, de közben oldalra is néz és ha kulákkal találkozik, leüti. A futár nagy kerülővel megy harántirányban, amiért nem tanácsos sürgős utat bízni rá. A bástya széltében-hosszában megy. (Lásd: budai vár az ostromban.) A ló macskaléptekkel kacsázik kecskebakszerű ugrásokkal, mint valami kerge birka. A királyok lépései ma már nem érdekesek.

Sakkozni lehet levélben is, sőt rádió, film, vagy televizió útján. Több egyszerre játszott partit szimultánnak nevezünk. Ha valaki 3 perces partit nem tud időben befejezni, az időzavar, ha valaki 100-as szimultánt játszik egyszerre, az elmezavar. A döntetlen parti neve remis. Ugyanebben villamosokat is tartanak, de akkor remiznek írják. Ja igaz: mindig az győz, aki megnyeri a partit!

(Kőváry)

Ha te úgy

Kvanta úr kávéházba megy és leül Kacsirek asztalához.

— A villamoskalauz egész úton úgy nézett rám, — mondja mérgesen — mintha nem váltottam volna meg a jegyemet.

— És te? — kérdi Kacsirek.

— Én — feleli Kvanta úr jóval szelidebben, — én úgy nézem rá, mintha megváltottam volna.

Truman óegyiptomi álmoskönyve

Alant közlünk néhány érdekesebb álommagyarázatot Harry S. Truman Washingtoni Álmoskönyv című művéből

Nagytőkéseknek háborút igérni	*Pénz áll a házhoz*
Csangkájsekkel találkozni	*Kiadás*
Csangkájsek Washingtonban	*Ujabb kiadás*
Csangkájsek Formózán	*Gutaütés*
Amerikai gazdasági helyzet	*Betegség*
Pofozkodás	*Angol-amerikai barátság*
Francóval találkozni	*Demokrata áll a házhoz*
Leprabacillust látni	*Amerikai-japán barátság*
Háború után való vágyakozás	*Nagy csalódás fog érni.*

Síremlék-tervezet

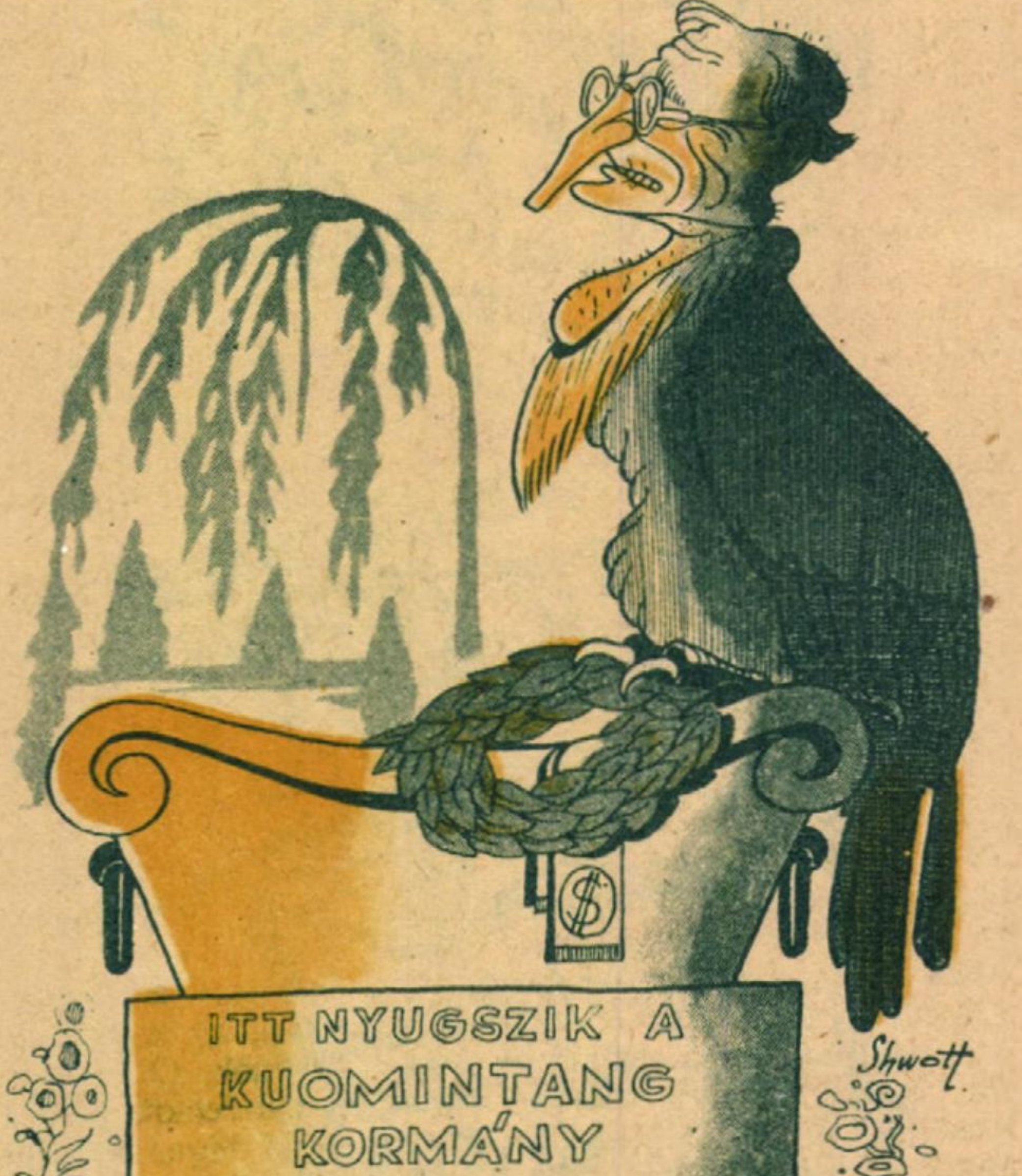

Bao-Dai vietnami báburalkodó elmondja a Ludas Matyinak, hogyan vesztegette meg a francia minisztereket és tábornokokat

A Ludas Matyi vietnami szerkesztősége kérdést intézett Bao-Dai báburalkodó őfelségéhez a megvesztegetés ügyében.

— Szegény ember vízzel főz — válaszolta Bao-Dai. — Egyszerű báburalkodó vagyok, nem állok olyan jól anyagilag, hogy Achesont, vagy Bevint megvesztegethessem. Ez a tény nagyon elszomorított, de feleségem, a báburalkodóné őfelsége, aki rendkívül okos asszony, megvigasztalt. „Ne essél kétségbe fiam" — mondotta — „francia tábornokokat és jobboldali szocialista minisztereket aránylag olcsón kaphatsz, nem baj, ha egy kicsit használt is, majd jól megkenjük, olyan lesz, mint az új".

— Hogy mérik ma a francia minisztereket?

— Hát kérem — felelte rövid gondolkozás után Bao-Dai — Blumék dicséretére legyen mondva, meglehetősen sikerült lenyomniok az árakat. Külügy-, hadügy-, és igazságügyminiszter átlag tíz százalékkal olcsóbb, mint 1938-ban volt. Kétszázezer frankért már a munkásgyilkos belügyminiszter is kapható, a miniszterelnök alig valamivel drágább.

— Úgy hallottuk, hogy a megvesztegetési kampány során egy miniszter szigorú megrovásban részesítette.

— Ez igaz. Mert derék emberek ezek, olcsók is, praktikusok is, de alkudni nem lehet velük, mert a becsületükre hallatlanul kényesek. Az egyik francia miniszternek kilencvenezer frankot kínáltam, mert már nagyon elvesztegettem magamat, alig maradt pénzem. Az illető önérzetes miniszter azonban lecsapta a pultra a pénzt és rámordított: „Ha sajnálja azt a tízezer frankot, akkor menjen, vesztegessen meg egy államtitkárt, majd rájön, hogy olcsó húsnak híg a leve..."

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Lapkiadótulajdonos: SZABADSÁG lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-u. 10. Tel.: 127-750 és 128-031.
Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Tel.: 139-150 és 138-382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV.
offset-körforgógépen, V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Hírek az amerikai társaságból

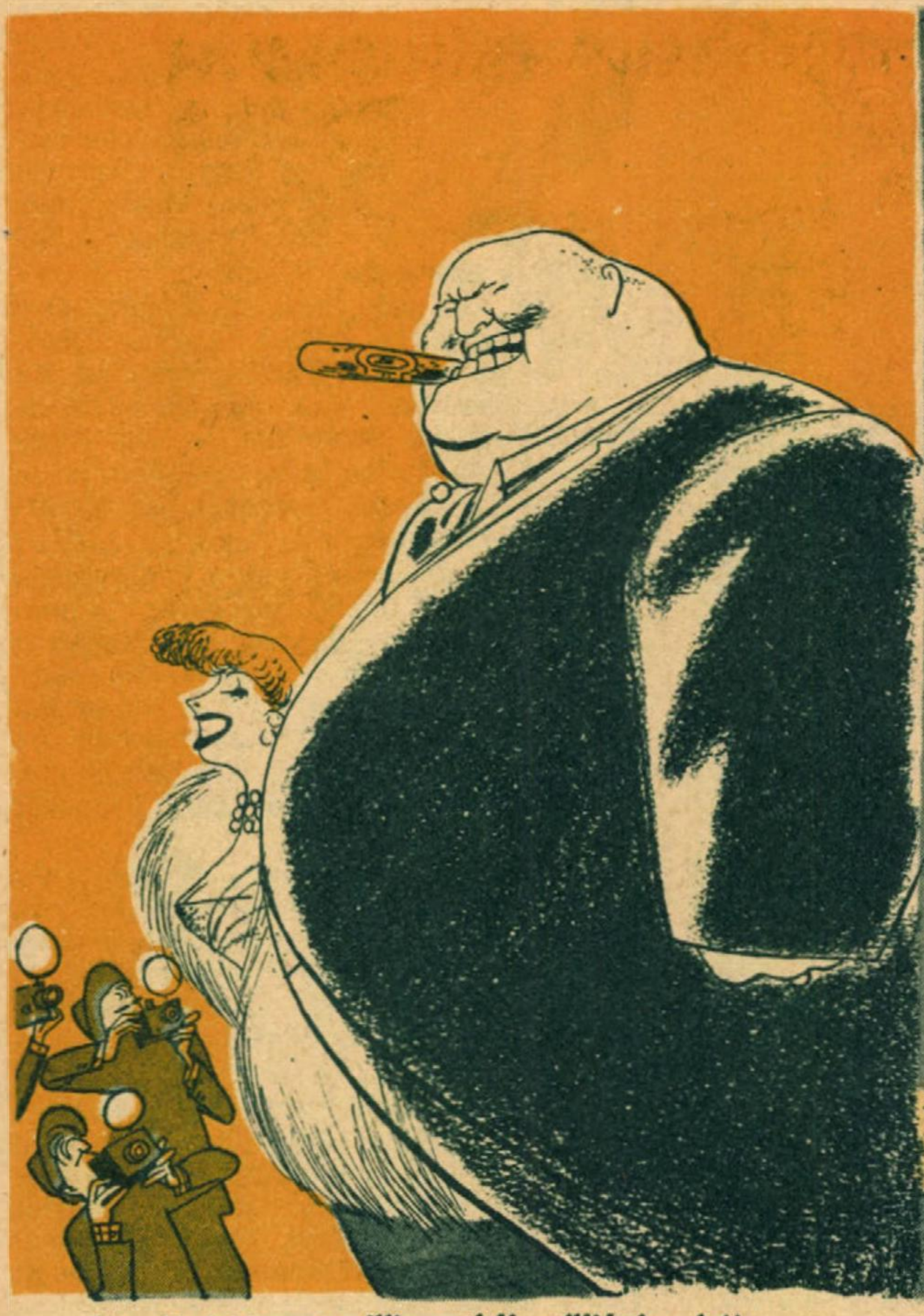

Mr. Hutchinson milliomosból milliárdos lett.

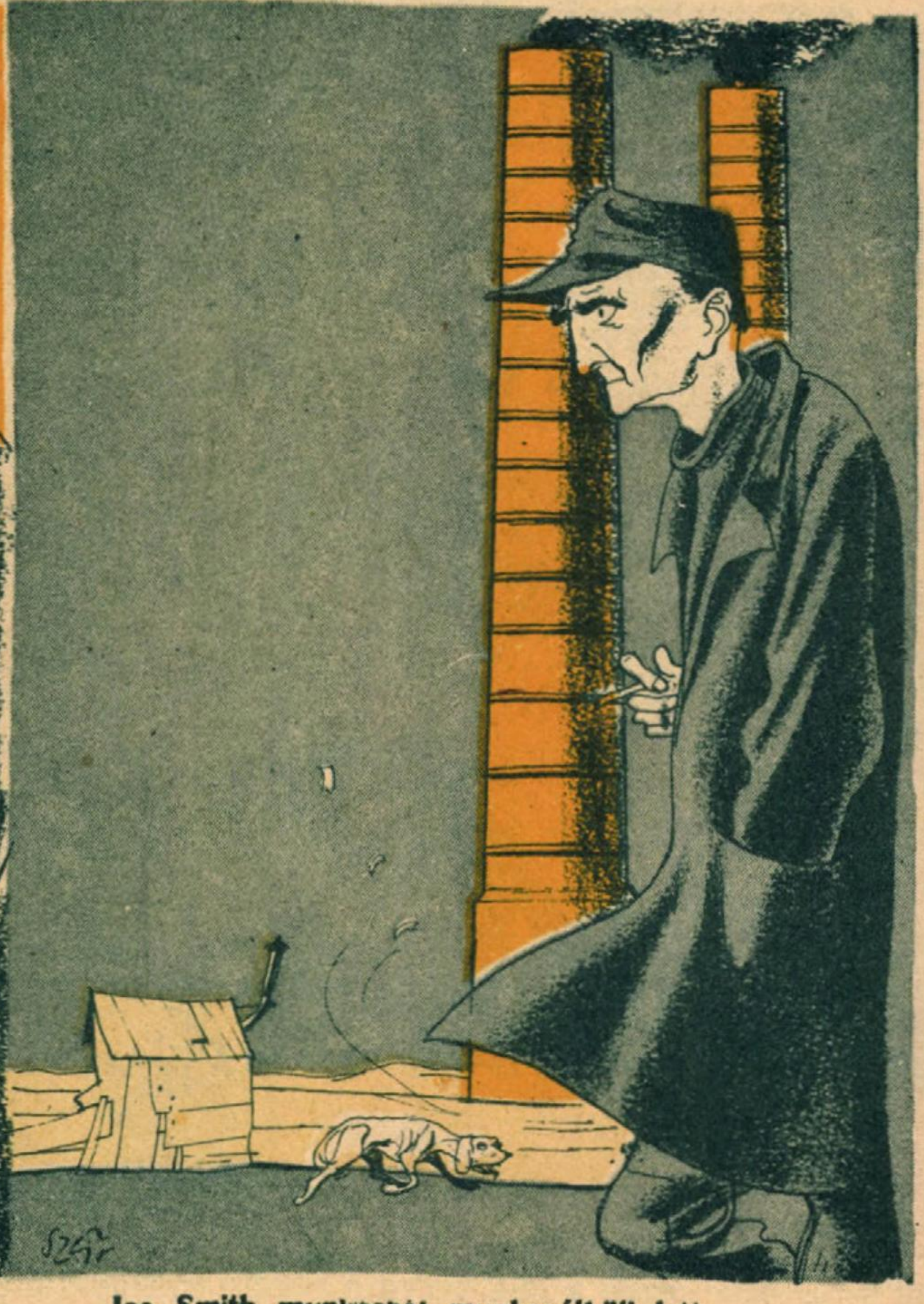

Joe Smith munkásból munkanélküli lett.

Tizenöt éve: a második Rákosi-per

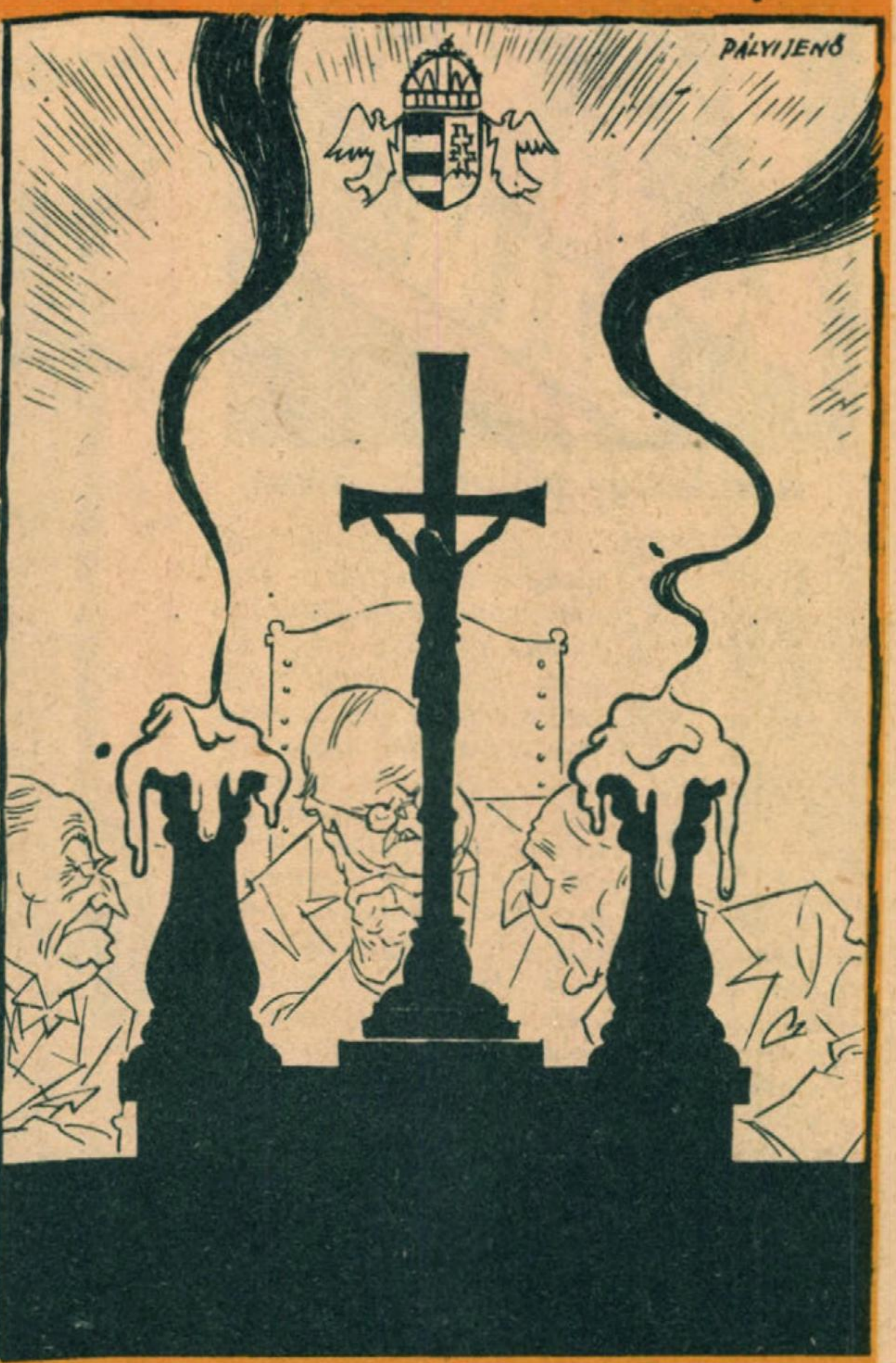

Szavazó bíró (prófétai ihlettel): Kérlekalássan, méltóságos uram, most elítéljük ezt a Rákosit életfogytiglanra és ezzel elintéztük végleg őt is, a kommunizmust is...

Ravasz disznó

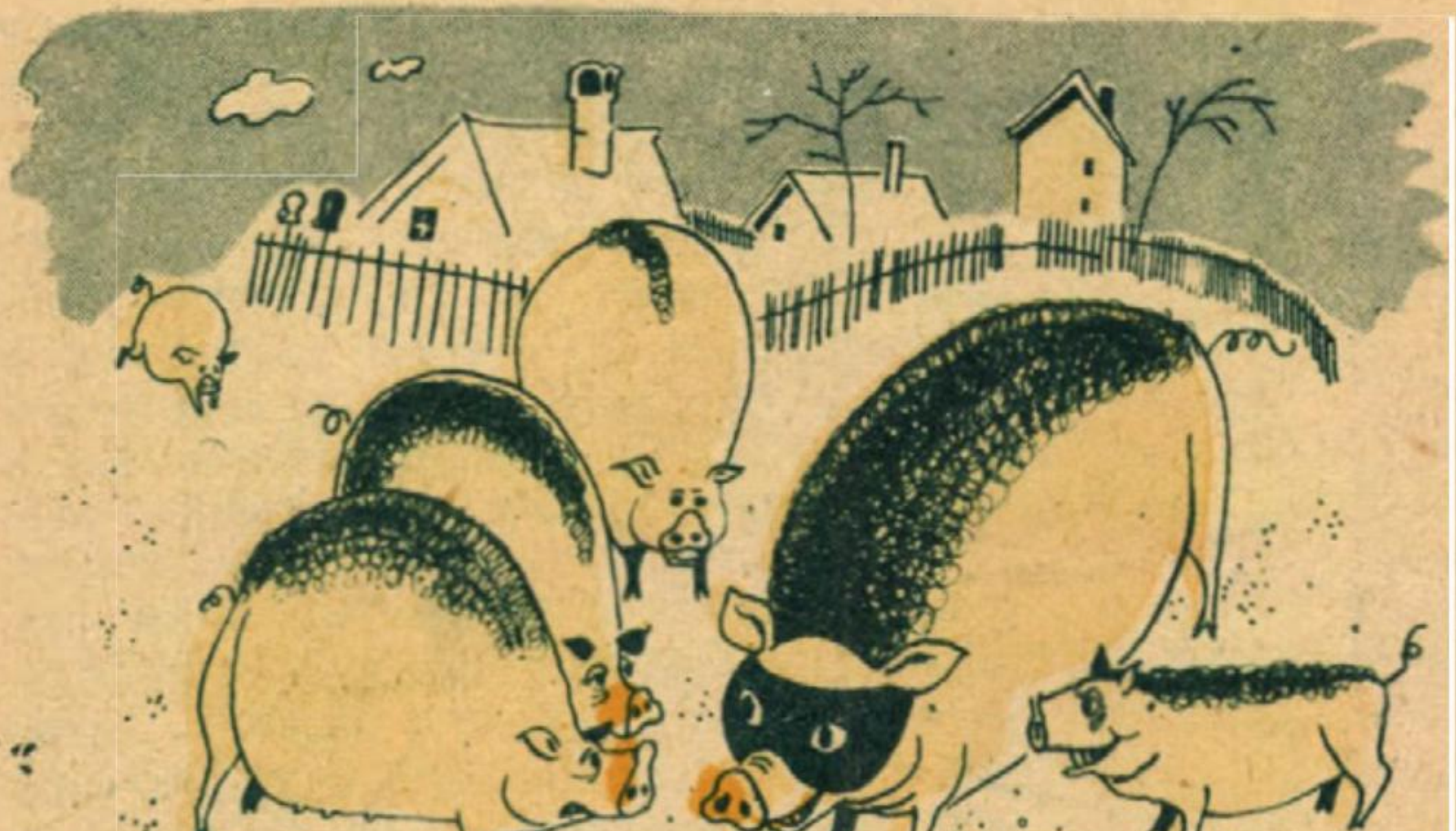

— Minek az álarc, koma?

— Hogy ne ismerjék fel, hogy disznó vagyok, mert ma már mindenki kaphat sertésvágási engedélyt...

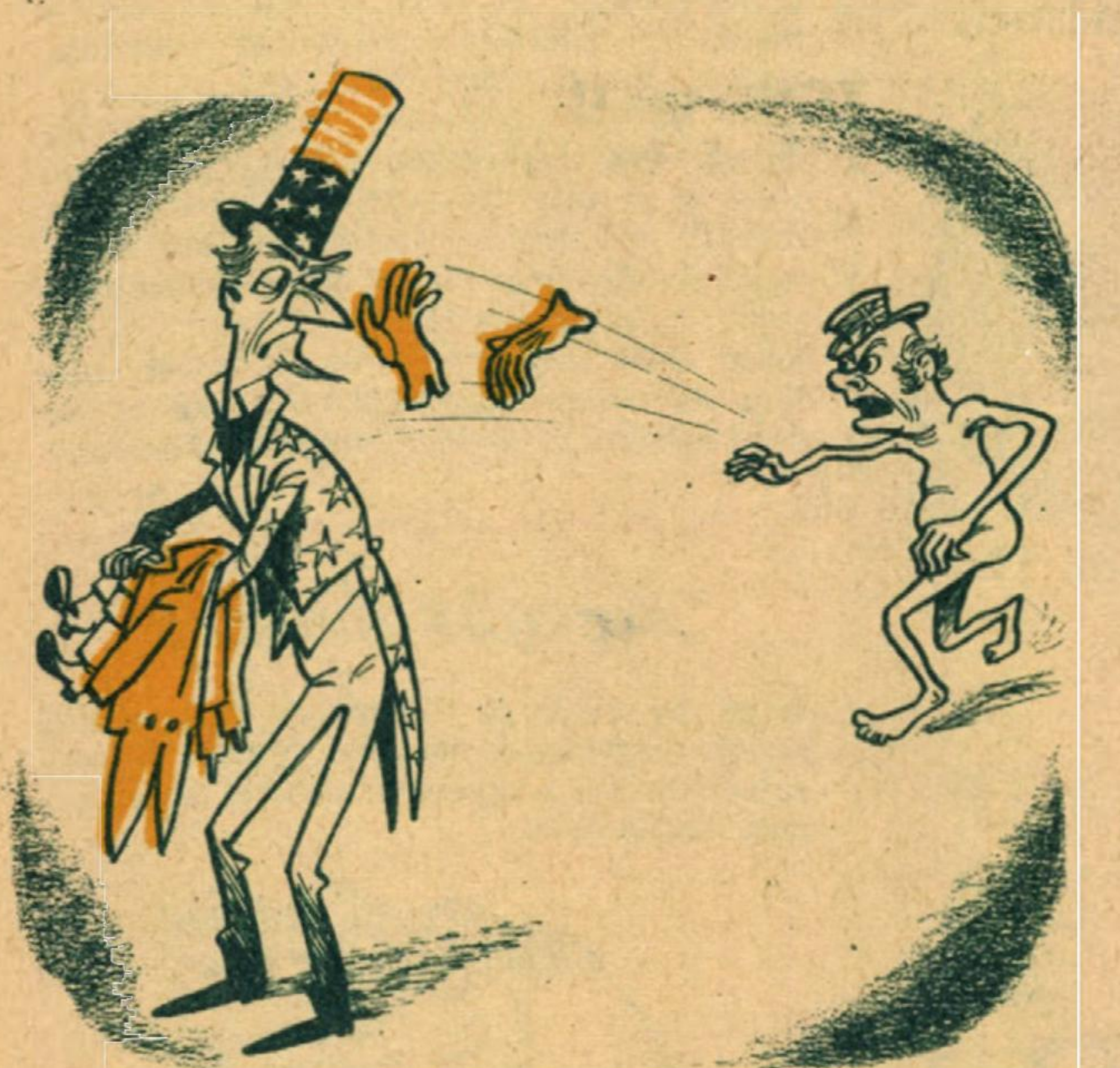

—Mi az, maga párbajozni akar velem?

— Nem. De ha már így állunk, vigye ezt is!

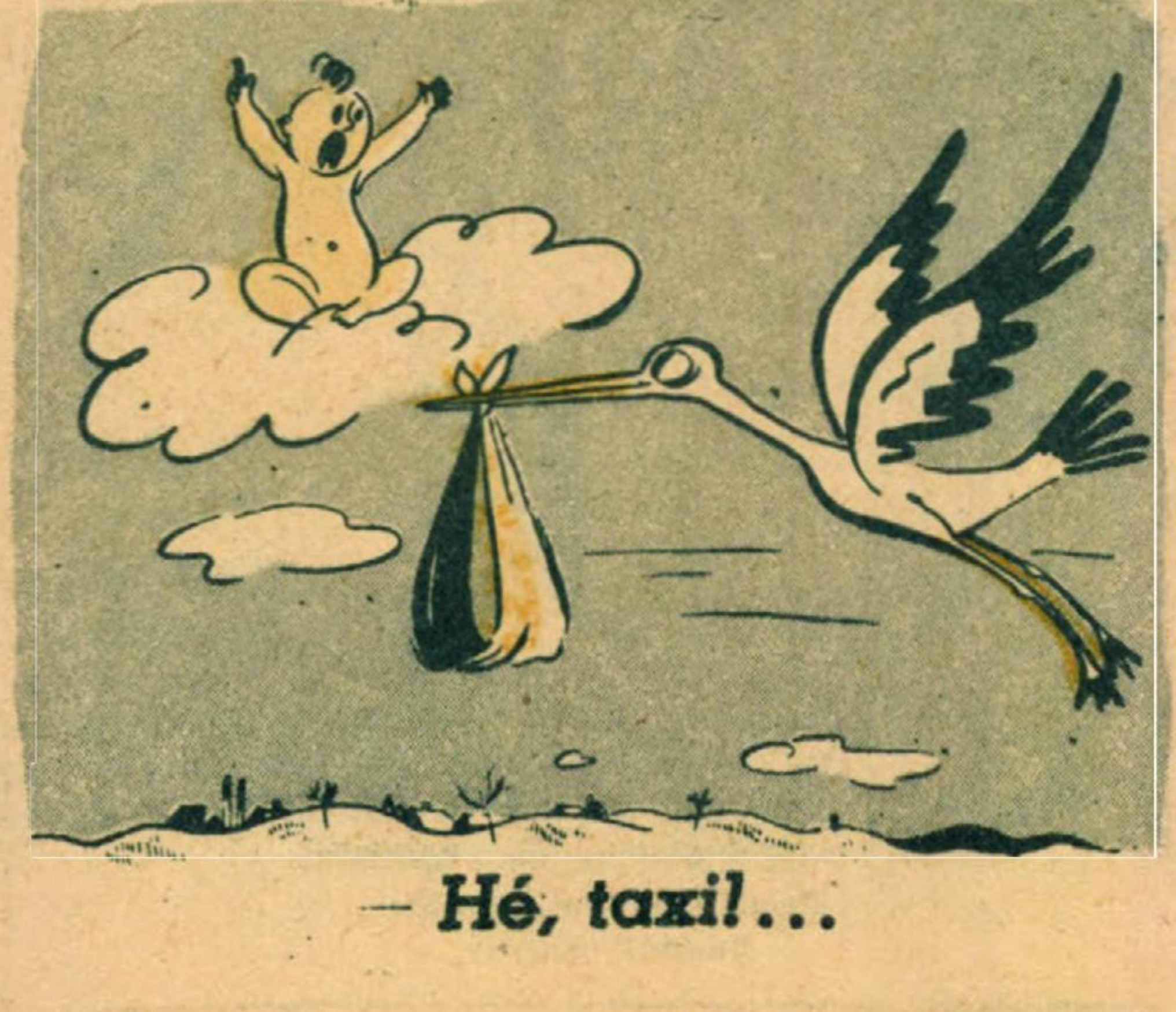

— Hé, taxi!...

Több nap, mint hurka

Mindennek az az oka, hogy sok a disznó. Ahány ház, annyi disznótor. Én is ölök, te is ölsz, mi is ölünk, ők is vágnak és egymást öljük a kóstolóval. Ma nekem, holnap neked, holnapután neki és így tovább. Akik már benne vannak, azoknak mindegy.

Azokat szeretném figyelmeztetni, akik még nem disznólkodtak, hogy borzalmas egy ilyen végelbánás. Már az előkészület felér egy partraszállással. Ehhez is kell teknő, veder, vájling, sok-sok víz, ölő szerszám: kések és bárdok; halottmosók és alabárdosok. Szanitécek és ápolónők. Fűszerek a disznó bebalzsamozására és rum, amely balzsam a böllérnek.

A böllér a disznóhadjárat fővezére. Központilag irányítja a műveleteket. Irtózatos, hogy egy disznóból mit tud kihozni! Az a négylábú kis jószág elfért egy csöpp kis ólban, és mikor szétbontják: ellepi a házat! Van belőle a fotöjökön, a rekamién, — a szalonnája a kádban, a sonkája a lavórban — a kolbász a csillárokon, — a zsírja mindenütt, a szaga pláne.

A főhadiszállás a konyha. Itt rotyog az abáló lé, benne a disznó szíve, mája, veséje, füle, farka, — tehát a legnemesebb szervei. A böllér és adminisztrátorai abálnak és zabálnak. Ha a háziasszony bejön, a böllér mindig szortíroz: — Ez jön a sajtba, ez a kolbászba, ez a pucorba, ez a hurkába, — ez a böllérbe!

A böllér vicces ember. Ha a gyomra ég, borral locsolja, ettől viszont ő alszik el. A hurkát már félálomban tölti: egyet bele, egy mellé, egyet a falra. De azért csak tölti és tölti, mert a hurka a fő! A hurkával akarja kifizetni a háziasszony a rokonokat, a kóstolóra várókat, — a hurkával akarja megtölteni a háziasszony a család apraját és nagyját, hogy minden egyéb a füstre mehessen.

Evégből készül egy kis külön hurka a háziaknak és külön tömeg-hurka, mely lényegesen diétásabb, hogy senkinek meg ne ártson. Ennek a tömb-hurkának a burka csak kását takar. A kása pedig egyebet is takar. Ha nagyjából mosták meg, akkor van abban még földkupac is. Dehát, úgy is porból vagyunk és porrá leszünk.

A kóstoló csomagba tartozik: egy repedt hurka (dőljön ki az ajándékozottnál), — marék bél-töpörtő, egy ujjnyi szalonna, még kisebb húsdarab és legkisebb kolbász.

A családban maradt hurkákat pedig eszi a család: reggel hidegen, délben forrón és mégis fagyosan, vacsorára körítve és mégis jegesen. Félénk orrok kolbász iránt érdeklődnek, de a háziasszony lehurrogja őket: — Majd ha a hurka elfogyott!

A családtagok vendégeket hívnak, — menü: hurka. Lopják a hurkát és hivatali fiókjaikban csinálnak belőle preparátumot. A hurka bosszút áll és nem fogy ki, de a sértésektől kedvét veszti és megsavanyodik...

Csak ezt akartam tudomására hozni azoknak, akik még ártatlanok. Óva figyelmeztetek mindenkit: ne ölj! Ne ölj, mert téged is elfut a hurkaméreg!

K. Tóth Lenke

Tanulságos történet

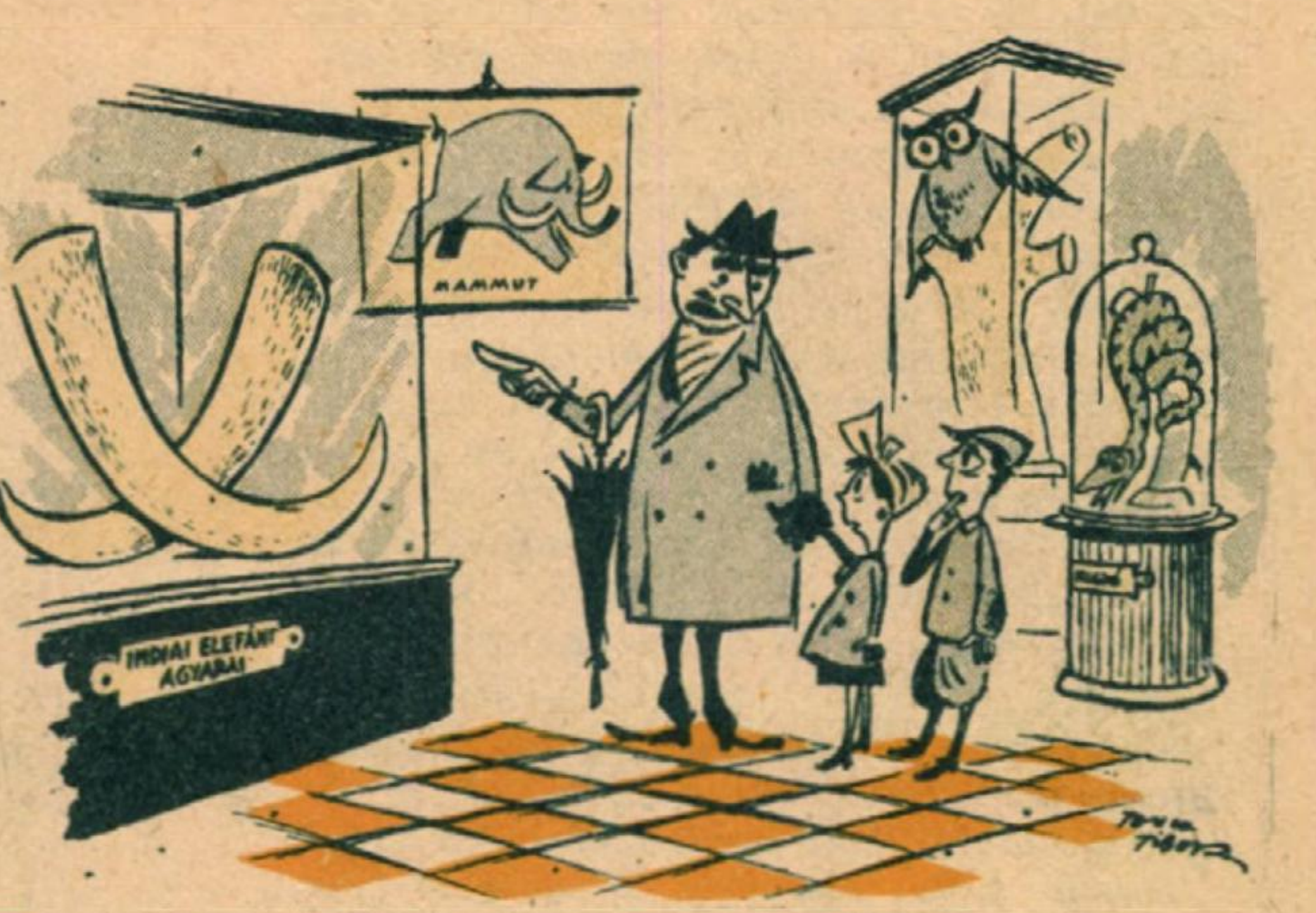

— Látjátok gyerekek, ez az elefánt bácsi azért vesztette el az agyarait, mert nem használt fogkefét.

A puszta villamosítása

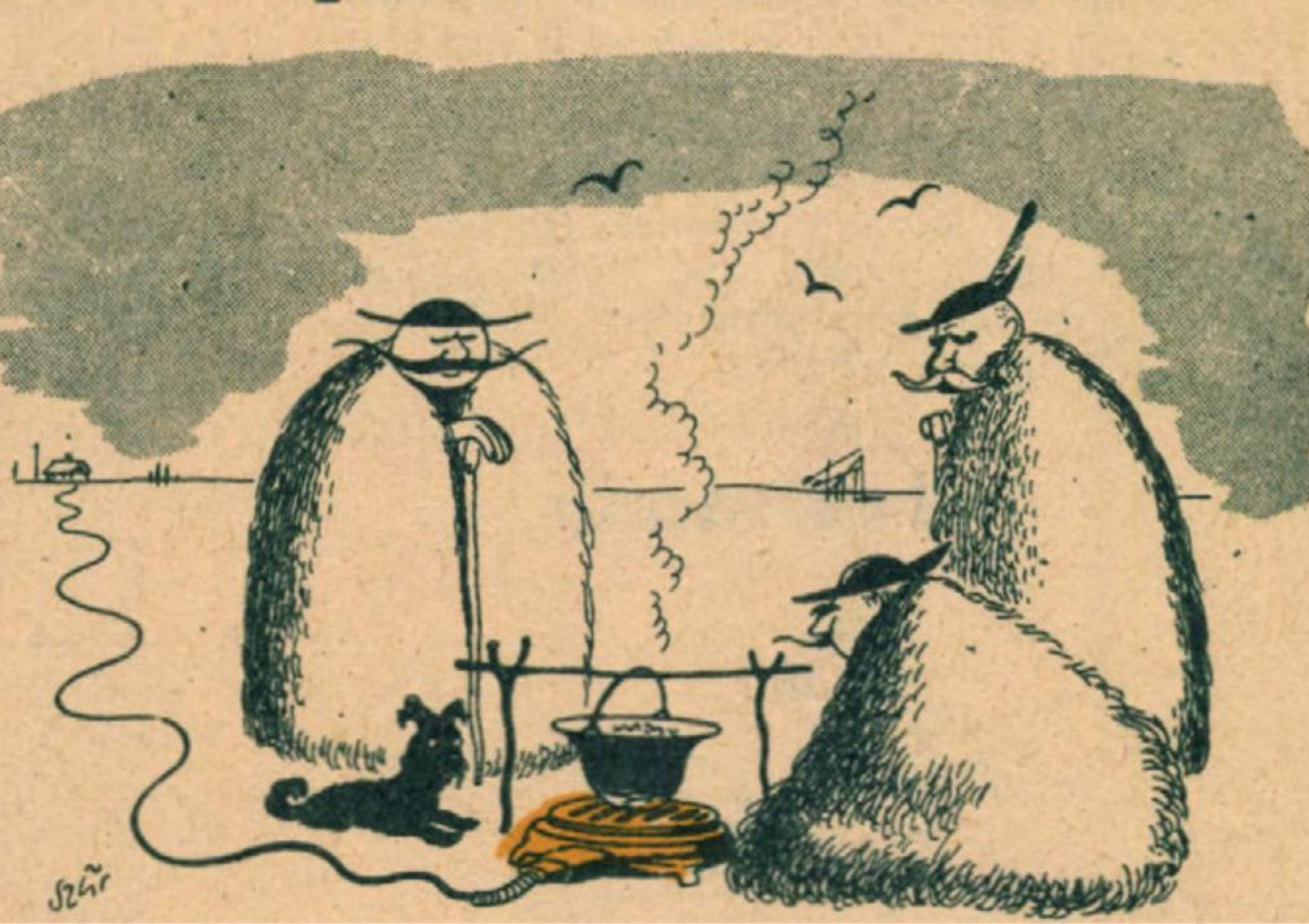

ahogyan rajzolónk elképzeli.

Két nulla

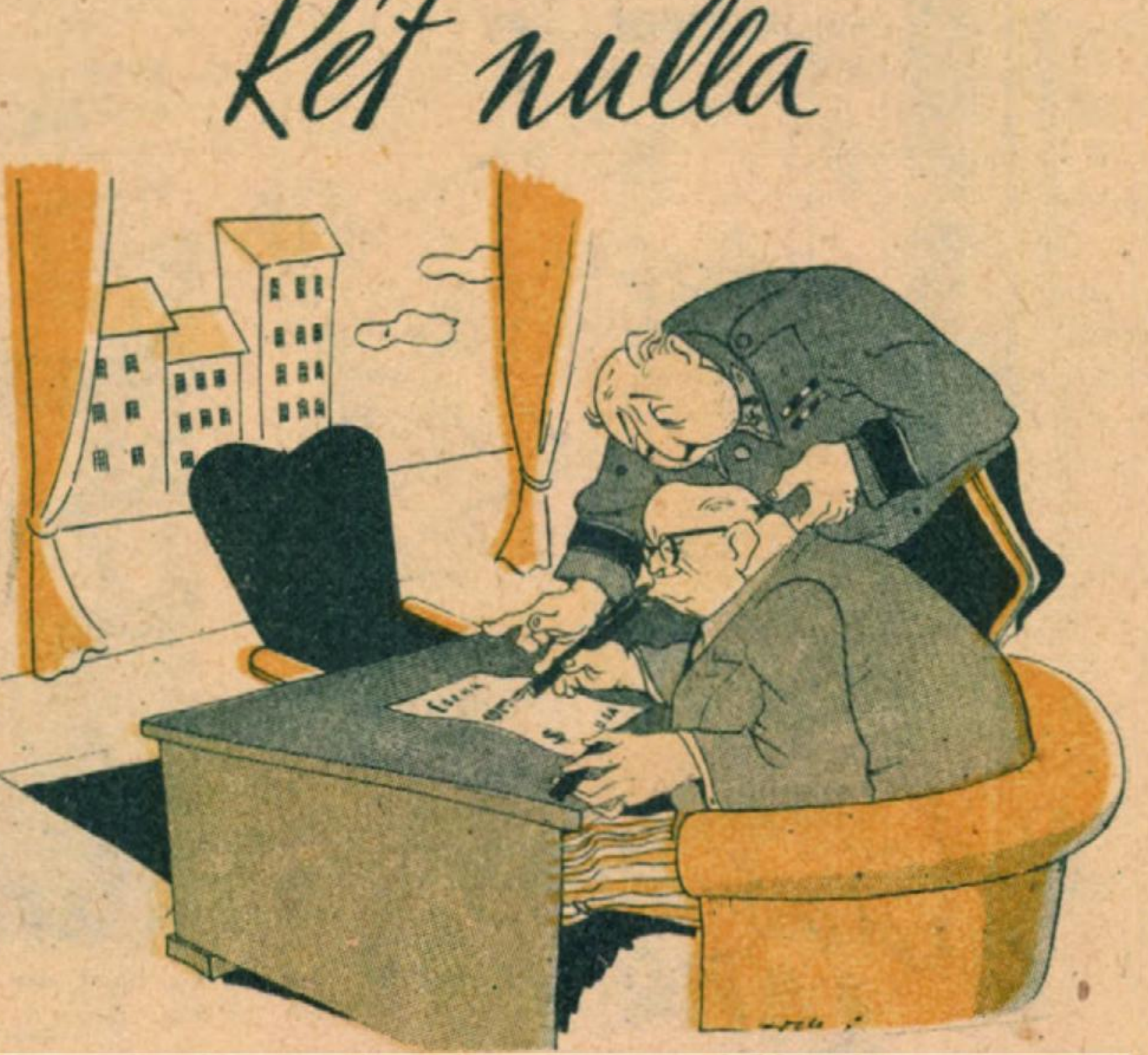

Franco: Írjon oda még két nullát, miszter, szeretném felemelni a hóhérok fizetését.

Ludas Matyi az ÜZEMben

Kérek egy faliujságcikket

— Hogy irjak egy faliujságcikket? Ajjáj... Akarom mondani, nagyon szívesen, de úgy meg vagyok fázva, hogy majd szétrobban a fejem, most nem tudok írni. Hogy holnap? Holnap a derekam fog fájni... illetve... sajnos, holnapután... Nem, csütörtökön a fogorvoshoz kell mennem. Nem, azt nem lehet, mert a fisztuláim már annyira tönkrementek, hogy... Pénteken mindig sietek, mert, úgy-e, a fizetés... Szombaton hivatalos vagyok... Micsoda? Vasárnap ünnep van!... Nem, ebéd után aludni szoktam. Hétfőn? Hát... izé... Azt még tényleg nem tudom... Na, jó, mondjuk, akkor hétfőn volna időm, de, hogy őszinte legyek, nekem nem sok idegem van az ilyen kapirgáló munkához. Persze, hogy ki lehet bírni, de be kell vallanom, hogy ehhez én abszolute analfabéta vagyok, én azt sem tudom, hogy a faliujság-cikket eszik-e, vagy isszák. Ellenben itt van ez a Zacc, ez a multkor olyan cikket írt, hogy mindenki megnyalta utána az ujját... Nem, nem az övét, a sajátját. Hogy miről szólt? Sajnos, azt nem tudom, nem olvastam el, mondom, hogy én ehhez nem értek, de ha akar egy igazi jó cikket, akkor csak kérjen nyugodtan a Heflacsektől, ő ennek a nagymestere. Igen, ő is írt, de mondom, olyan jól ír, hogy az utolsó cikkét még én is elolvastam félig. Miről is szólt?... Ja, igen! „Mi a célja a selejtcsökkentésnek?!" Hogy mi a célja? Mondom, hogy csak félig olvastam el... Szóval, vannak itt sokan, akik tudnak, nagyon csodálkozom, hogy éppen hozzám fordult. Mert ne menjünk messzire, itt van mindjárt ez a Vakary: született fali-ujságíró! Tessék? Ő küldte hozzám? Na, mondhatom, elég szemtelen, ahelyett, hogy elvállalná, másokat ajánl!... Nem, én csak azért ajánlottam, mert vigyázok a faliujság nívójára és tudom, hogy azok remekül írnak... Micsoda? Csak vicceltek és nem is kell cikket írnom?... Hogy a Zacc azt mondta, hogy én hülye vagyok ehhez? Nahát! Most jól figyeljen ide, én jövök sorra. Majd lerántom én ezekről a leplet. Tudja meg, hogy Heflacsek és Zacc úgy írják az irományukat, hogy az ujságban kiszemelnek egy cikket és a mondatokat másként csoportosítják. A Vakary? Az meg egyszerűen elhozza a másolatot a Kredencértékesítő faliujságjáról. Ez a titka az ő úgynevezett mesterműveiknek. De ha akar egy jó cikket, várjon egy kicsit. Semmi az egész, tíz perc alatt kész lesz. Majd én írok egyet... Fejből!

KÉKVÖLGYI VILMOS.

Javaslatunk

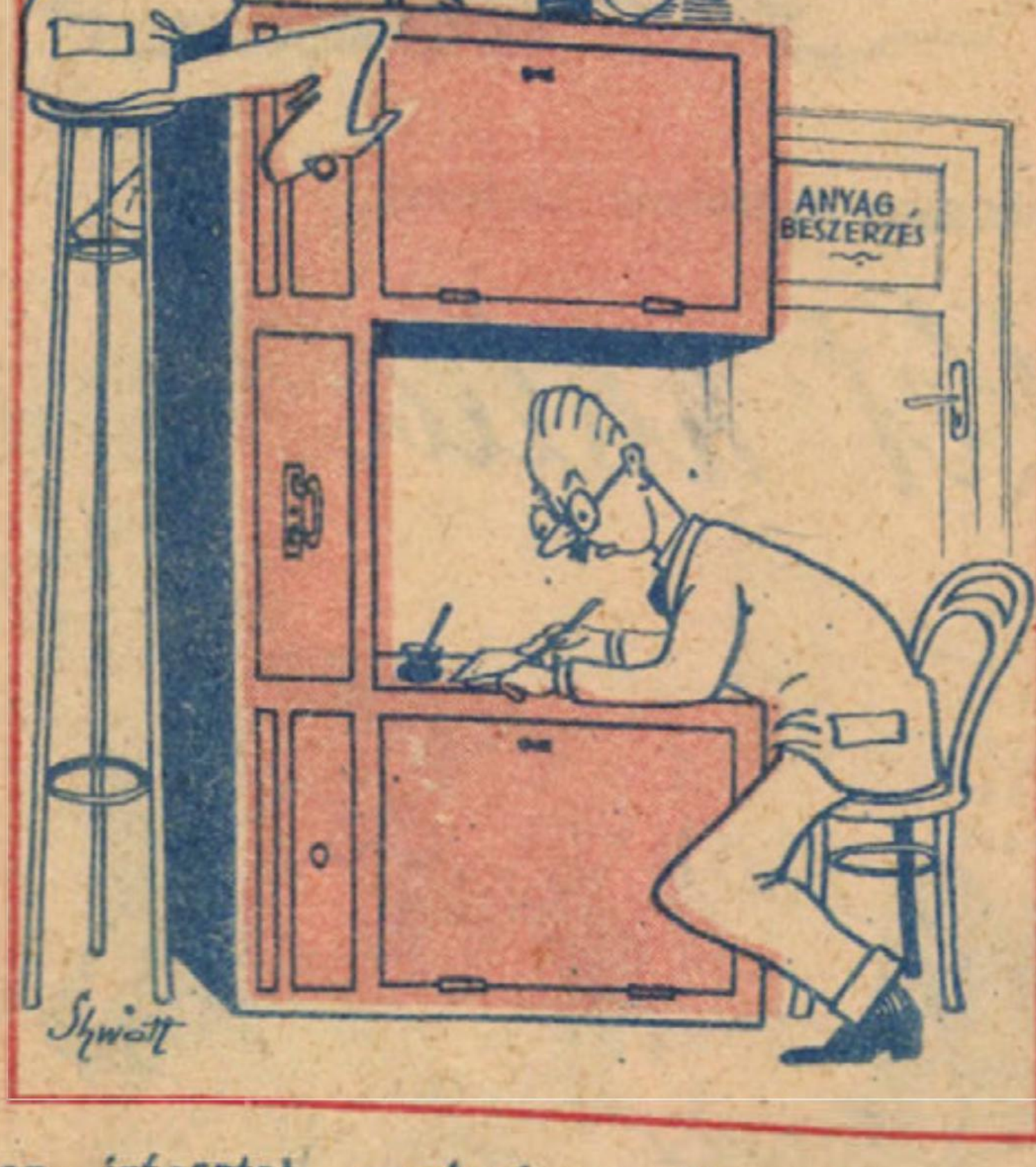

az íróasztal gazdaságos kihasználására.

Jövő héten: Ludas Matyi a LÁNG-gyárban

A DIÓSGYŐRI martinosoknál

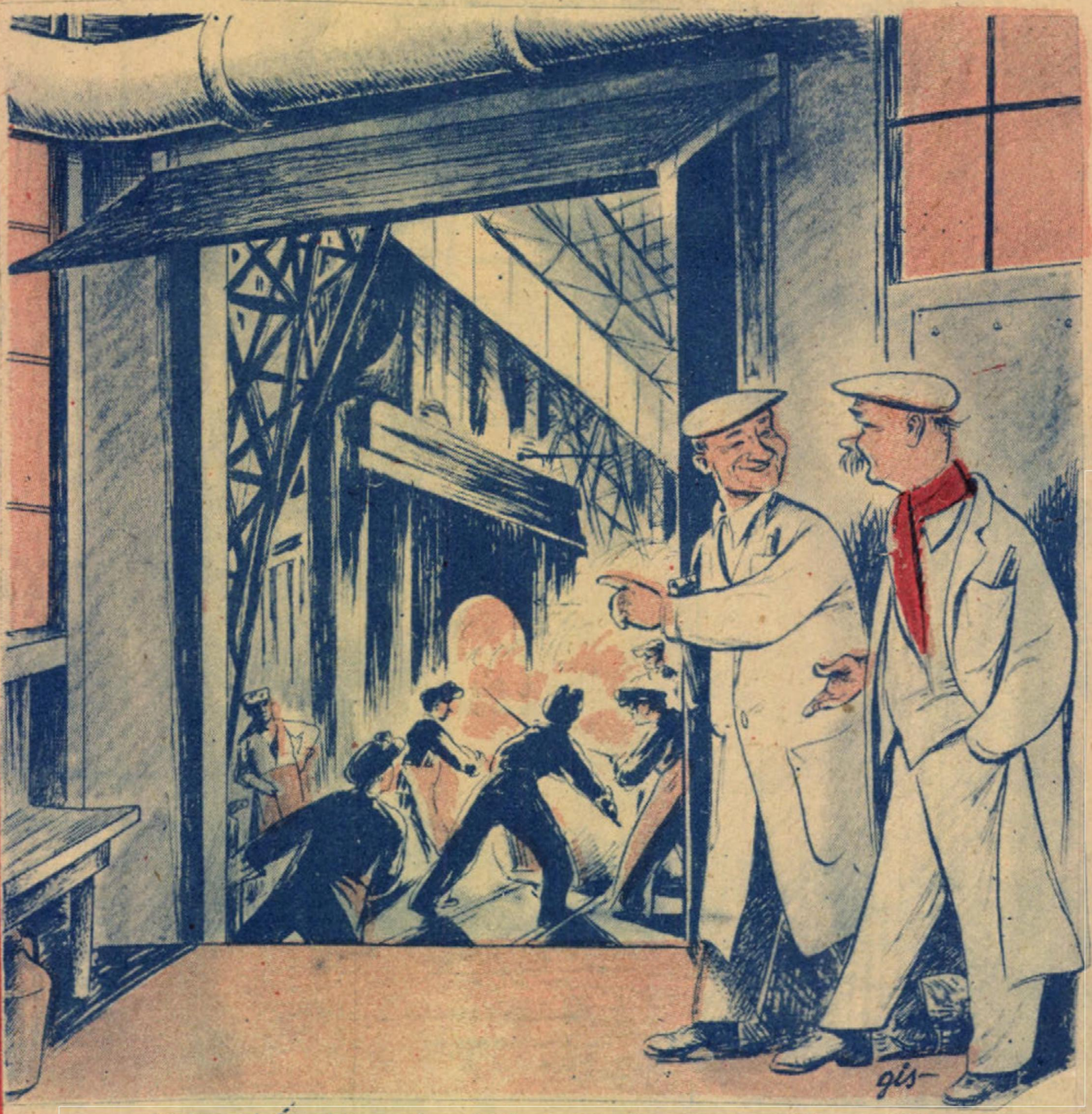

— Mit szól, szaki, ezek a fiúk 4 óra 5 percre csökkentették a csapolási időt!

— Ezt nevezem friss csapolásnak!

Hubáék bánata

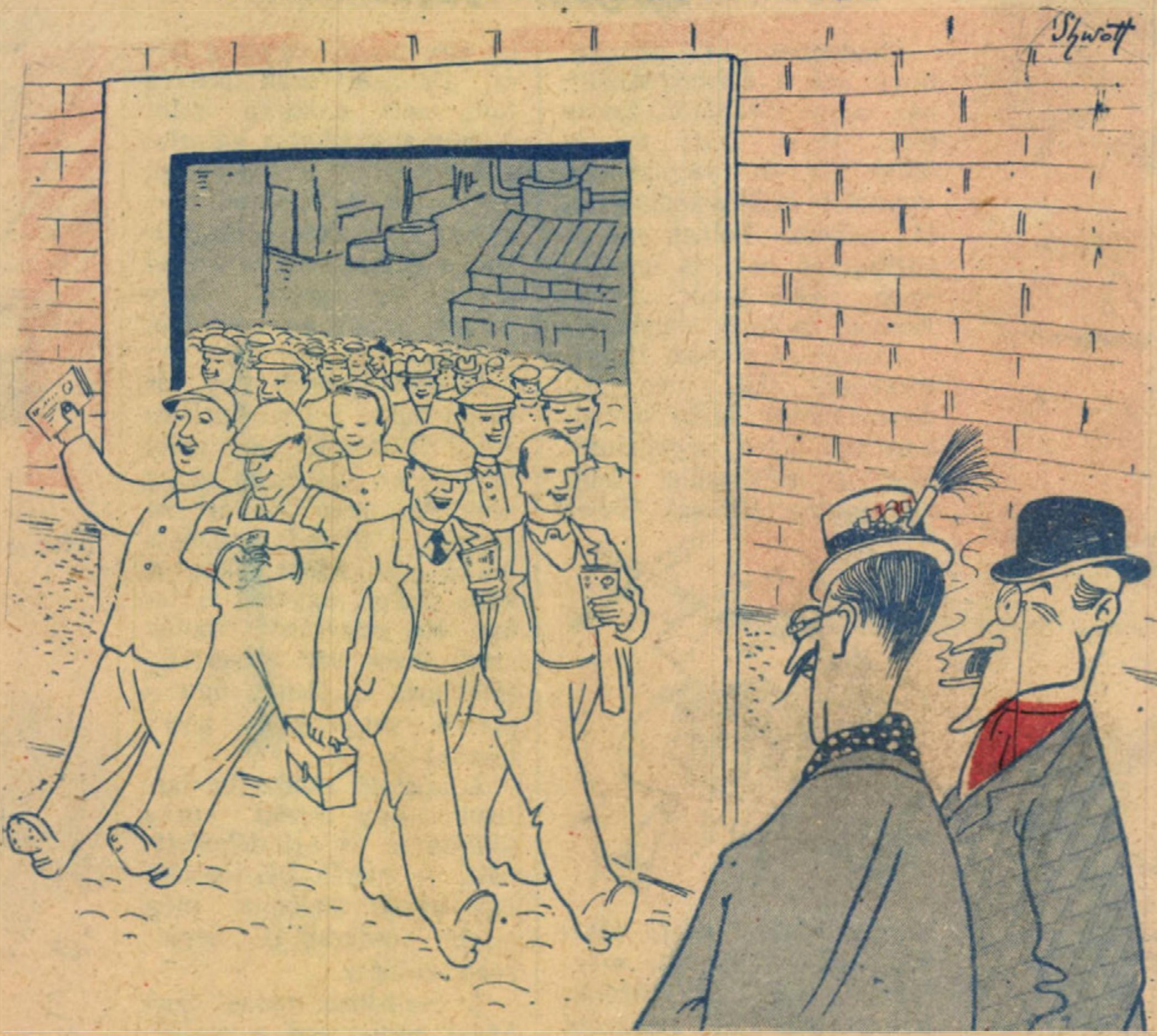

— Nézd, mennyien jönnek ki a nyereségrészesedés-osztásról, Huba!
— És milyen jól jönnek ki, Csaba!

A szegedi textilkombinátban

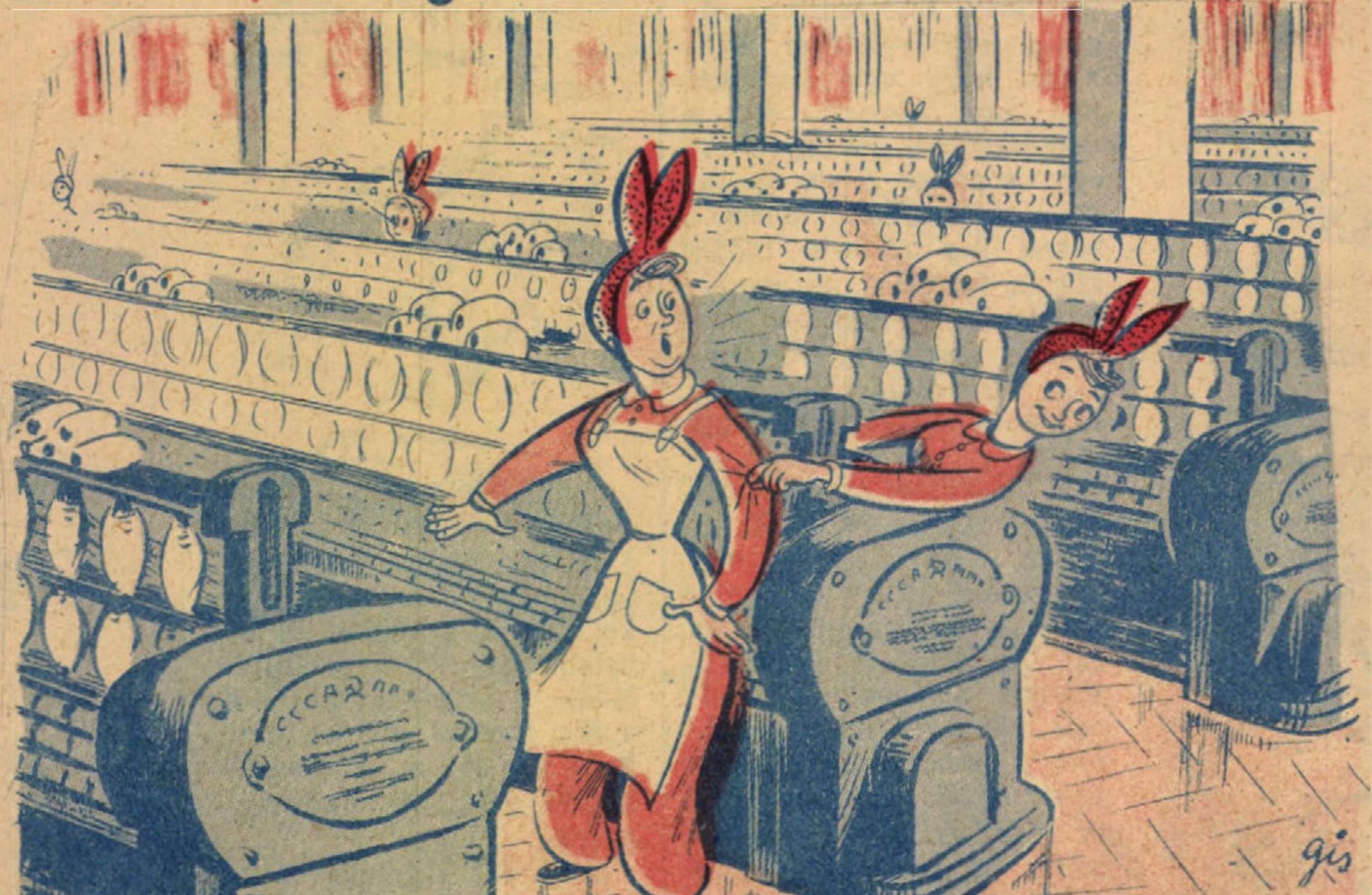

— Miért mondta Pamutkáné, hogy csípjem meg?

— Mert ha ezt a gyönyörű műhelyt és csodás gépeket nézem, azt hiszem, hogy csak álmodok.

Szembe szeress, ha utálsz

A mi gyárunk az én gyáram is és nálunk dolgozik Mézes Tilda is, de ő, hála a sorsnak, nem az enyém. Pedig milyen aranyos teremtés ez a Mézes kartársnő. Mázos-mézes, olyan, mint a szacharin. Ő az adminisztrációs osztály gyöngye. Aranyos gyöngyszem, hamis, mint a pecsétgyűrűm. Azt mondja a szemedbe, füledbe.

— Ön, te, maga, kegyed, drágám, elvtársam (kinek mi dukál) ragyogó tehetség. De az a kretén Sáfrány nem az. Az a birka übé-titkár nem az, a termelési felelős nem az, senki sem az, aki nincs jelen. De mi ketten jelen vagyunk és mi vagyunk az okosak, a szépek, az elvtársak, az önzetlenek, a .... (jaj nekem, de messze van a köpőcsésze).

Azám, ilyent mond nekem ez a mázos-mézes nőcske, nekem, akit negyven éve hívnak Korpás Balázsnak. És hogy villog az a kedvesen vizes halszeme. Kis csuka, — szívesen vízbedobnám. Az említett Sáfránynak, aki nem tehetséges, hanem a hülyénél is rosszabb, ilyeneket mond:

— Sáfrány galambom, a Korpás, az a szellemi nyomorék, az életedre tör. Az állásod akarja, a feleséged akarja (a gyerekek nélkül), stb. Na szervusz Sáfrány, szeretlek szívem, mert jó vagy és erős.

Ha az übé-titkárnővel, Kondornéval találkozik, annak sem kegyelmez.

— Csókollak szívem übé-titkárnéja, tudod, hogy az a birka Korpás milyen birka? Meg az a nyamvadt Sáfrány, az a kivénült keretlegény, milyen korhadt alak? Na és az elődöd, az a szalonkommunista? Az a fölfelé bukott szamár, tudod milyen analfabéta volt? Nem úgy, mint te, akinek kisujjában van a termelés, a gyár, a kémény, szóval az egész vacak. Na szervusz te lángésznő, megyek dolgomra.

És elmegy. Örömteli lélekzettel megy el. Hát hogyisne. A délelőtti szeretet- és rágalomnorma selejt nélkül teljesítve.

Délután, este kezdődik újra minden.

— Te lelkem termelési felelőse, mért nem ölöd meg azt a lehetetlen übétitkárnőt, stb. Te Csipszi angyal, ez a Hudákné tényleg hülye vagy csak tetteti magát? Stb. Te Hudákné szívem, ezt a Csipszit, ezt a cédulásnőt meddig tűrjük? Stb. Azért megesik, hogy magába száll és önkritikát gyakorol. Mint legutóbb is a fegyelmi ülésen. Valami félreértés folytán fegyelmit kapott. Tudniillik: alig udvarolta körül a vállalatvezetőt, mikor konkrétnak látszó adatokkal máris lebunkózta őt a párttitkár előtt. Az adatok, sajna, nem voltak konkrétek, mert kiderült, hogy az elsőszámú rágalmazó félreértett egy hazugságot, s így jött létre a lánc-lánc-eszterlánc.

Most pedig itt áll a fegyelmi bizottság előtt és vall és sír és veri a mellét és időnként kitör az önkritika, mint a Vezuv. Mint most is.

— Na, jó elvtársak, szigorúan megdorgáltatok. De igazatok volt, köszönöm, hogy a jó útra térítettetek. Ígérem, hogy ezentúl mégjobban foglak szeretni benneteket. És hogy lássátok lelki nagyságom, ígérem, továbbra is minden rágalmazó leleplezésében előljárok, mert utálom az olyan embereket, akik az ember háta mögött mást mondanak, mint szembe.

N. S. J.

Mozgókabarénk

folyó hó 20-án a Vízművek dolgozóinak tartott nagysikerű előadást. Sándor Károly rajzolónk ezt a gyorskarikatúrát a színpadon rögtönözte:

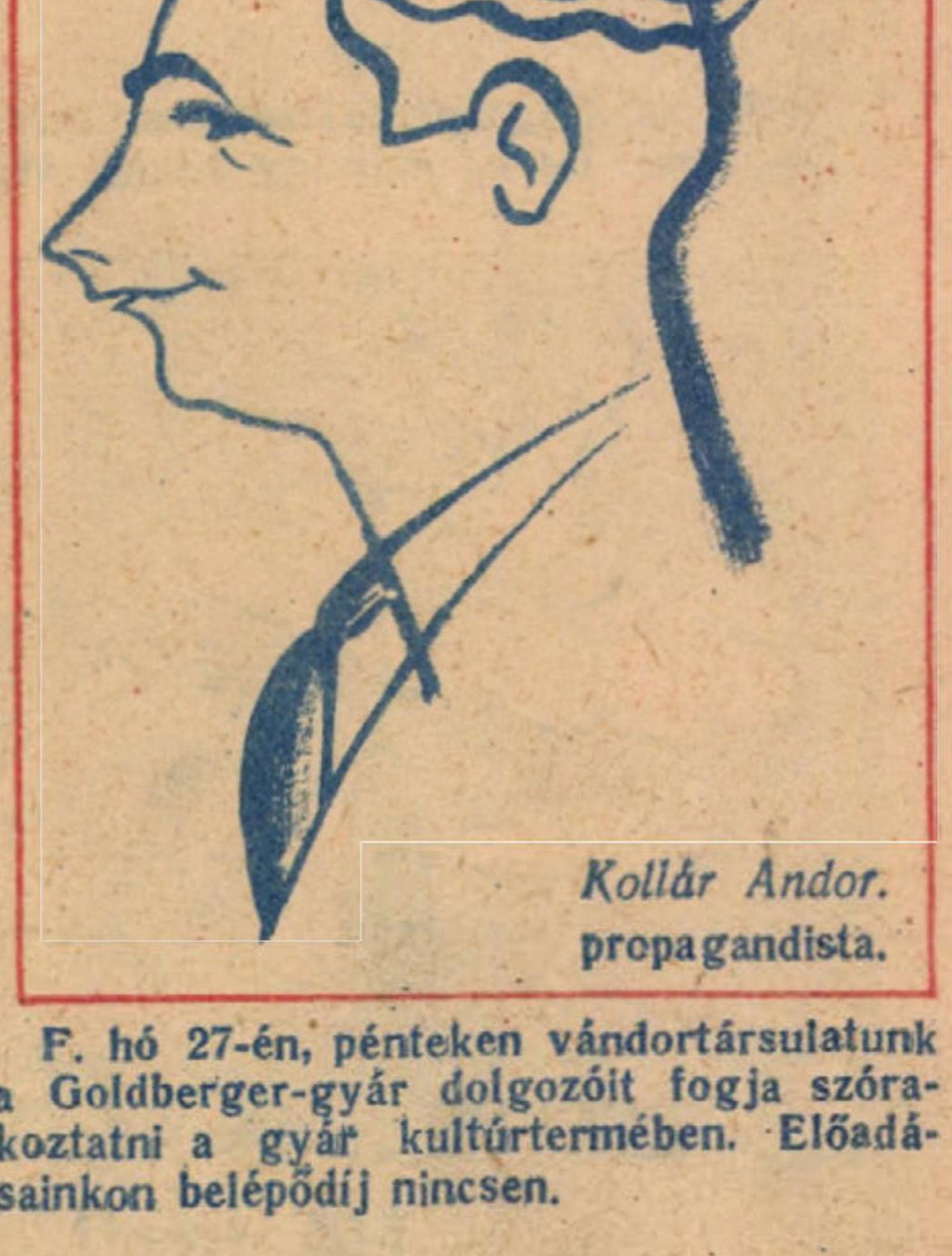

Kollár Andor.
propagandista.

F. hó 27-én, pénteken vándortársulatunk a Goldberger-gyár dolgozóit fogja szórakoztatni a gyár kultúrtermében. Előadásainkon belépődíj nincsen.